

Nr 97.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till domkapitlen för budgetåret 1937/1938 m. m.; given Stockholms slott den 5 februari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Arthur Engberg.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 5 februari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Engberg anför härefter:

Under punkten 34 av 1937 års åttonde huvudtitel har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på den proposition angående anslag till domkapitlen för budgetåret 1937/1938, som kunde varda riksdagen förelagd, beräkna för sagda budgetår

dels till Domkapitlen: Avlöningar ett förslagsanslag av 225,000 kronor;

dels ock till Domkapitlen: Omkostnader ett förslagsanslag av 70,000 kronor.

Förevarande ärende är numera färdigberett, och jag tillåter mig därför ånyo anmäla detsamma.

Jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallade jag den 31 maj 1934 såsom sakkunniga för att inom ecklesiastikdepartementet verkställa förnyad

Bihang till riksdagens protokoll 1937. 1 saml. Nr 97.

utredning och avgiva förslag rörande domkapitlens omorganisation domprosten Y. T. Brilioth, ordförande, kyrkoherden och ledamoten av riksdagens andra kammare H. M. Hallén, rådmannen och ledamoten av riksdagens första kammare P. Sandström samt hemmansägaren och ledamoten av riksdagens andra kammare J. N. Svedberg i Hälsingmo. Åt nämnda sakkunniga uppdrog sedermera Kungl. Maj:t genom beslut den 20 juni 1935 att verkställa utredning rörande den inverkan, 1932 års ecklesiastika boställslagstiftning kunde anses hava haft på arbetsförhållandena å domkapitlens kanslier, samt avgiva det förslag, till vilket sagda utredning kunde giva anledning.

I anledning av en framställning från domkapitelstjänstemännens förening om utredning rörande lönereglering för stiftssekreterarna anbefalldes de sakkunniga sedermera genom remiss den 31 augusti 1935 att verkställa utredning i detta ärende ävensom avgiva det förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Nämnda sakkunniga hava tidigare avgivit betänkande med förslag till lag om domkapitel m. m., vilket låg till grund för den av 1936 års riksdag och kyrkomöte beslutade omorganisationen av domkapitlen, vilken trätt i kraft från och med den 1 januari 1937. De sakkunniga hava med skrivelse den 13 oktober 1936 överlämnat betänkande med utredning och förslag rörande nyssnämnda övriga till de sakkunniga hänskjutna frågor.

Över sistnämnda betänkande hava yttranden avgivits av *domkapitelstjänstemännens förening* och *stiftsjägmästareföreningen* samt av *domkapitlen*, förutvarande *Stockholms stads konsistorium* och *stiftsnämnderna* ävensom den 11 december 1936 av *allmänna civilförvaltningens lönenämnd*, den 8 januari 1937 av *kammarkollegiet* och den 7 januari 1937 av *statskontoret*.

I särskilda skrivelser hava vidare *domkapitlen* gjort framställningar beträffande anslag för budgetåret 1937/1938 till avlöningar och omkostnader, varöver *statskontoret* den 7 januari 1937 avgivit utlåtande.

Anslag till avlöningar.

Nuvarande förhållanden. Lönereglering för befattningshavarna vid domkapitlens expeditioner genomfördes senast av 1928 års riksdag (proposition nr 102, riksdagens skrivelse nr 105), därvid riksdagen beslutade, att avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, jämte därmed sammanhängande avlöningsbestämmelser skulle från och med den 1 juli 1928 äga tillämpning å befattningshavare vid de ecklesiastika konsistoriernas expeditioner, samt att i samband därmed de sportler, som tillkommo konsistorienotarierna i form av expeditionslösen samt arvoden för förvaltning av vissa fonder och kassor och för utdelning av fosterlöner, skulle — arvodena dock endast i den mån desamma prövades fortfarande bära utgå — indragas till statsverket.

Förslagsanslaget till Domkapitlen: Avlöningar är för budgetåret 1936/1937 uppfört med 293,400 kronor, vilket belopp disponeras jämlikt följande avlöningsstat:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i> .	kronor 180,750		
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:			
a. Grundbelopp	kronor 26,900		
<i>Anm.:</i> Arvodet till sekreteraren vid Stockholms stads konsistorium (från och med den 1 januari 1937 Stockholms domkapitel) utgör 5,700 kronor samt kan efter 3 år höjas med 360 kronor, efter 6 år med ytterligare 360 kronor och efter 9 år med än ytterligare 360 kronor.			
b. Arvodesförhöjning till sekreteraren vid Stockholms stads konsistorium (från och med den 1 januari 1937 Stockholms domkapitel), <i>förslagsvis</i>	»	540	
c. Vikariatsersättningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	760	» 28,200
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a. Grundavlöningar m. m.	kronor 71,850		
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	12,000	» 83,850
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>			» 600
			<u>Summa kronor 293,400.</u>

Vid domkapitlen äro anställda ordinarie och andra av statsmedel avlönade befattningshavare på sätt framgår av tablå å sid. 4 (i förekommande fall anges lönegraden inom parentes; befattningshavare med exempelvis 4 timmars daglig tjänstgöring markeras med $\frac{4}{7}$ etc.).

De i tablån angivna lönekostnaderna bestridas ur de i avlöningsstatén uppförda posterna till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, respektive grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal. Ur sistnämnda post utgår härutöver ett belopp av 3,700 kronor till extra befattningshavare, renskrivning m. m. vid Stockholms stads konsistorium (numera Stockholms domkapitel).

Delposten å 26,900 kronor till Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t: Grundbelopp disponeras på följande sätt:

Arvode till sekreteraren vid Stockholms stads konsistorium (numera Stockholms domkapitel)	kronor 5,700
Arvode till manliga extra biträdet vid domkapitlet i Lund F. Malmström	» 4,200
Ersättning till bibliotekarien vid högre allmänna läroverket i Kalmar för vården av förutvarande domkapitlets i Kalmar äldre arkivalier	» 50

Domkapitel:	Ordinarie tjänstemän:				Extra ordinarie tjänstemän:			Anslag till extra befattningshavare, renskrivning m. m. Kronor
	Stiftssekreterare	Stiftsnotarie	Kansli- biträde	Expeditions- vakt	Ama- nuens	Kon- tors- biträde	Expeditions- vakt	
Uppsala	1 (B 28)	1 (B 21)	1 (B 7)	1 (B 5)	1 (16:e)	1 (4:e)	—	1,830
Linköping	1 (B 27)	—	—	1 (B 5)	1 (18:e)	—	—	3,000
Skara	1 (B 27)	—	—	1 (B 5)	1 (18:e)	—	—	1,050
Strängnäs	1 (B 27)	—	—	—	1 (18:e)	—	1 (5:e)	1,500
Västerås	1 (B 27)	—	—	1 (B 5)	$\frac{4}{7}$ (18:e)	—	—	1,850
Vaxjö	1 (B 27)	—	1 (B 7)	1 (B 5)	1 (18:e)	—	—	500
Lund	1 (B 28)	1 (B 21)	1 (B 7)	1 (B 5)	1 (16:e)	—	—	1,800
Göteborg	1 (B 27)	—	1 (B 7)	1 (B 5)	1 (18:e)	—	—	1,100
Karlstad	1 (B 27)	—	1 (B 7)	1 (B 5)	$\frac{1}{2}$ (18:e)	—	—	—
Härnösand	1 (B 27)	—	1 (B 7)	1 (B 5)	1 (18:e)	—	—	2,300
Luleå	1 (B 28)	—	1 (B 7)	1 (B 5)	1 (18:e)	—	—	2,935
Visby	1 (B 24)	—	—	—	—	—	$5\frac{1}{7}$ (5:e)	2,500

Arvodet till vissa domkapitelsledamöter	kronor 15,200
Ersättning åt domkapitelsledamot för fullgörande av preses' åligganden	» 1,000
Ersättning åt sakkunniga	» 750

Summa kronor 26,900.

Ur anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän bestrides i förekommande fall provisoriskt dyrortstillägg.

Med anledning av den år 1936 beslutade omorganisationen av domkapitlen har lag om domkapitel utfärdats den 13 november 1936 (nr 567) och instruktion för domkapitlen den 4 januari 1937 (nr 7). I instruktionen hava meddelats detaljerade föreskrifter beträffande de vid domkapitlen anställda befattningshavarnas särskilda åligganden och rörande tillsättning av sådana befattningshavare m. m.

Genom 1932 års ecklesiastika boställslagstiftning befriades domkapitlen praktiskt taget från all befattning med det ecklesiastika boställsväsendet. I stället inrättades i stiftet särskilda stiftsnämnder med närmaste uppgift att hava inseende och vård över den ecklesiastika boställsjorden.

Stiftsnämnd skall enligt ecklesiastika boställsordningen (nr 400/1932) bestå av fem ledamöter. Tre ledamöter jämte en ersättare för envar av dem utses för tre år åt gången av Kungl. Maj:t. Två ledamöter jämte en er-

sättare för envar av dem väljas av domkapitlet, likaledes för tre år åt gången. Av sistnämnda ledamöter skall en vara juridiskt bildad och tjänstgöra såsom sekreterare hos nämnden. Bland ledamöterna utser Kungl. Maj:t ordförande. Nämnden väljer inom sig vice ordförande.

Kungl. Maj:t äger, i den mån sådant prövas skäligt, tillerkänna ledamot av stiftsnämnd ersättning ur kyrkofonden ävensom bevilja erforderliga anslag ur samma fond för gäldande av övriga kostnader för nämndernas verksamhet.

Hos stiftsnämnd skall såsom biträde åt nämnden finnas anställd en av nämnden utsedd stiftsjägmästare. Där särskilda skäl sådant föranleda och Kungl. Maj:t det medger, må stiftsnämnd anställa två eller flera stiftsjägmästare. Kungl. Maj:t bestämmer, huruvida och till vilket antal biträden åt stiftsjägmästare må av stiftsnämnden anställas. Avlöning åt stiftsjägmästare jämte biträde åt honom bestämmas av Kungl. Maj:t.

Vid behandlingen vid 1932 års riksdag av det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till ekklesiastik boställsordning m. m. anfördes i sammanatta andra lag- och jordbruksutskottets utlåtande nr 8, att utskottet förut satte, att domkapitlet i regel utsåge en av sina ordinarie ledamöter samt sin stiftssekreterare eller annan å dess kansli anställd befattningshavare till ledamöter i stiftsnämnden.

I instruktionen för stiftsnämnd och stiftsjägmästare (nr 425/1932) bestämdes, att stiftsnämndsledamöter skulle i arvode äga åtnjuta — med undantag för Lunds och Visby stift — ordförande och vice ordförande 500 kronor för år och annan ledamot 300 kronor. För Lunds stift sattes årsarvodet till för ordförande och vice ordförande 800 kronor och för annan ledamot 600 kronor samt för Visby stift för ordförande och vice ordförande 300 kronor och för annan ledamot 200 kronor.

Rörande ärendenas handläggning hos stiftsnämnd föreskrives i stiftsnämndsinstruktionen, att befattningshavarna å domkapitlens expeditioner skola ombesörja diarieföring, beredning, föredragning och expediering av mål och ärenden, som ankomma å stiftsnämnden, i den mån sådant ej åligger stiftsjägmästare eller annat biträde hos nämnden. Där ej annat stadgas i instruktionen, skola därvid föreskrifterna i gällande instruktion för domkapitlet äga motsvarande tillämpning, med iakttagande att vad i sistnämnda instruktion sägs om domkapitel och biskop i stället skall gälla stiftsnämnd och ordförande i denna. Föredragande, som ej är ledamot av stiftsnämnden, har skyldighet att, om nämndens beslut ej överensstämmer med hans åsikt, låta i nämndens protokoll anteckna sin skiljaktiga mening.

Enligt instruktionen för domkapitlet äro stiftssekreterare, stiftsnotarie och amanuens skyldiga att mottaga uppdrag att vara ledamot och sekreterare i stiftsnämnd eller ersättare för sådan ledamot. Det åligger stiftssekreteraren att vara redogörare jämväl för stiftsnämndens medelsförvaltning. Där stiftssekreterarens göromål i övrigt icke tillåta honom att vara redogörare

för domkapitlets och stiftsnämndens medelsförvaltning, kan domkapitlet efter samråd med stiftsnämnden därtill förordna annan befattningshavare vid domkapitlet.

I detta sammanhang torde böra erinras om att frågan om stiftsnämndernas kansliarbete var föremål för övervägande vid 1932 års riksdag. Sålunda uttalades i nyssnämnda utskottsutlåtande, att stiftsnämnden borde få anlita domkapitlets kansli för ärendens beredning, uppsättning och expedition. Någon ökad arbetsbörda för personalen å domkapitelskanslierna borde detta icke innebära. Domkapitlen toge nämligen redan befattning med boställsärendena såsom beslutande myndigheter eller remissinstanser. Ifrågasvarande ärenden voro under den dåvarande förvaltningsordningen mycket talrika och ofta särdeles invecklade. Det vore därför osannolikt, att det kansliarbete, som ärendena medförde, skulle, sedan ärendena övertagits av stiftsnämnden, bliva större än tidigare. Utskottet hade därför icke upptagit någon post för förstärkning av domkapitlets kansli utöver det i propositionen beräknade anslaget till expenser för skogspersonalen.

Mot vad utskottet sålunda uttalat gjorde riksdagen icke någon erinran. Det av riksdagen antagna förslaget till ecklesiastik boställsordning godkändes därefter av 1932 års kyrkomöte. I sitt i ämnet avgivna betänkande (nr 1) framhöll härvid kyrkolagsutskottet vikten av att samarbetet mellan stiftsnämnden, å ena, samt domkapitlet och dess kanslipersonal, å andra sidan, bleve så intimt som möjligt. Detta samarbete befordrades säkerligen bäst genom att domkapitlet utsåge någon av sina ledamöter samt stiftssekreteraren eller annan tjänsteman hos domkapitlet till ledamöter i stiftsnämnden. De nya och ansvarsfulla administrativa uppgifter, som kunde komma att åvila stiftssekreteraren eller annan domkapitlets tjänsteman, då han valdes till ledamot av stiftsnämnden, finge emellertid icke föranleda, att han förlade tyngdpunkten av sitt arbete till stiftsnämndsgöromålen och läte domkapitelsärendena komma i andra hand. Särskilt vore det av vikt, att möjligheterna hölles öppna för en vidare utveckling av den strävan, som på senare tid gjort sig gällande, att bereda domkapitlet tillfälle att i större utsträckning än dittills vid biskopens sida deltaga i den mera interna stiftsvården och att för detta syfte även taga stiftssekreterarens krafter i anspråk. Med hänsyn till nu anförda önskemål ville utskottet erinra om att riksdagen genom stadgande i boställsordningen givit Kungl. Maj:t befogenhet att ur kyrkofonden bevilja erforderliga anslag för gäldande av kostnaderna för stiftsnämndernas verksamhet. Utskottet ansåge sig därför kunna förvänta, att i den mån det ur nyss angivna synpunkter bleve erforderligt, tillräcklig särskild arbetskraft skulle ställas till stiftsnämndernas förfogande. För att en enhetlig ledning av arbetet på det för domkapitlet och stiftsnämnden gemensamma kansliet skulle bibehållas syntes det vara önskvärt, icke blott att biskopen invaldes i stiftsnämnden utan även att han utsåges till ordförande i nämnden. Härigenom skulle också enhetligheten i den kyrkliga administrationen befrämjas och kontinuitet skapas mellan domkapitlens förutvarande uppgifter och stiftsnämndernas verksamhet. Utskottet hölle före, att dessa synpunkter varit vägledande även vid riksdagens ställningstagande till spörsmålet om stiftsnämndernas sammansättning. Skulle emellertid någon gång särskilda förhållanden medföra, att till ordförande i stiftsnämnd utsåges annan person än biskopen, borde denne likväl hava högsta inseendet över arbetet å domkapitlets expedition i dess helhet.

1934 års domkapitelssakkunniga. De sakkunniga hava vid sin utredning kommit till den uppfattningen, att 1932 års ecklesiastika lagstiftning medfört en betydlig ökning av arbetsbördan å domkapitlens expeditioner. De sakkunniga hava ansett det ändamålsenligt, att stiftsnämndernas personal inskränkes till att omfatta stiftsjägmästare och skogligen biträden samt att till domkapitlens förfogande ställas arbetskrafter i den utsträckning, att det kan förväntas, att dessa kunna medhinna att på ett nöjaktigt sätt fullgöra det kansliarbete, som är erforderligt med hänsyn till såväl domkapitlens som stiftsnämndernas verksamhet. De sakkunniga hava därför framlagt förslag rörande utökning av domkapitlens kanslipersonal och jämväl ifrågasatt en reglering av lönerna för denna personal. Enligt de sakkunnigas mening bör kyrkofonden bidra till kostnaderna för personalen till den del densamma sysselsättes med stiftsnämndsärenden.

Av de sakkunnigas betänkande inhämtas i berörda hänseenden följande:

Boställslagstiftningens inverkan på arbetsförhållandena vid domkapitelkanslierna. Riksdagen syntes, anföra de sakkunniga, hava utgått från att de ärenden, som komme att handläggas av stiftsnämnden, i stort sett skulle bliva likartade med dem, som tidigare varit föremål för domkapitlets behandling. Så torde emellertid icke vara fallet. Att märka vore, att ett flertal av stiftsnämndernas arbetsuppgifter överflyttats från länsstyrelserna, kammarkollegiet och domänstyrelsen, exempelvis utbetalning av prästerskapet tillkommande avlöningsmedel, bestyret med avräkningar mellan pastoraten och kyrkofonden, s. k. substansupplåtelser samt upprättande av skogshushållsplaner. Vidare framhålles, att de arbetsuppgifter, som sammanhänge med uppskattning av den årliga normalavkastningen av löneboställe, helt saknade motsvarighet vid den tidigare förvaltningsordningen. För övrigt torde någon direkt jämförelse mellan domkapitlens och stiftsnämndernas befattning med det ecklesiastika boställsväsendet knappast vara möjlig på grund av de stora principiella skiljaktigheterna mellan den gamla och nya lagstiftningen. Till belysande härav meddelade sakkunniga en ingående redogörelse för förvaltningsordningen beträffande de ecklesiastika boställena före och efter den 1 maj 1933, av vilken det syntes dem framgå, att stiftsnämndernas verksamhet måste vara av huvudsakligen annan natur än den befattning, som domkapitlen tidigare hade att taga med det ecklesiastika boställsväsendet, och att sålunda de båda myndigheternas arbetsbördor i berörda avseende icke utan vidare kunde antagas motsvara varandra. Under sådana förhållanden kunde givetvis en jämförelse mellan domkapitelsexpeditionernas arbetsbelastning före och efter boställsreformens genomförande icke heller grundas på antalet diarieförda ärenden. Till den ledning, dylika uppgifter kunde tjäna för bedömning av förevarande spörsmål, hava dock de sakkunniga verkställt en undersökning rörande antalet sådana ärenden, vilken utvisar, att arbetsbördan å domkapitelsexpeditionerna rent siffermässigt sett ökats med i runt tal

25 procent från tidsperioden närmast före till tidsperioden närmast efter boställslagstiftningens genomförande. Vunna erfarenheter visade emellertid även, att stiftsnämndernas tillkomst medfört en betydande arbetsökning på domkapitelsexpeditionerna.

Omedelbart vid ikraftträdandet av den nya lagstiftningen visade det sig ogörligt för domkapitelsexpeditionerna att med tillgänglig personal fullgöra vederbörliga arbetsuppgifter. Kungl. Maj:t hade funnit det ofrånkomligt att efter framställning av stiftsnämnderna alltsedan dess ställa betydande belopp till förfogande för anställande av tillfälliga biträden och mötande av expensutgifter. Sålunda hade anvisats till avlönande av biträden med kansli-göromål och för renskrivning för budgetåret 1933/1934 54,250 kronor, 1934/1935 65,900 kronor, 1935/1936 67,400 kronor och för 1936/1937 71,600 kronor, till löpande expensutgifter för budgetåret 1933/1934 24,350 kronor, 1934/1935 24,050 kronor, 1935/1936 23,668 kronor 58 öre och för 1936/1937 22,825 kronor, samt för engångskostnader tillhopa 52,079 kronor 17 öre. Härjämte hade för förhyrande av lokaler åt stiftsjägmästarna i Skara, Västerås, Växjö och Visby utgått för budgetåret 1933/1934 sammanlagt 2,300 kronor, 1934/1935 2,195 kronor, 1935/1936 2,500 kronor och 1936/1937 2,500 kronor.

För närmare utvärderande av domkapitlens och stiftsnämndernas erfarenheter i förevarande avseende hade de sakkunniga från dessa myndigheter införskaffat yttranden rörande de tendenser till ökning eller minskning i arbetets omfattning, som hittills framträtt ävensom huru förhållandena härutinnan kunde väntas gestalta sig i fortsättningen. Av dessa yttranden, för vilka i betänkandet lämnas en utförlig redogörelse, framginge, att den lättnad i domkapitelsexpeditionernas arbetsbörda, som beräknades inträffa i och med att boställsärendena icke längre skulle handläggas av kapitlen, visat sig icke vara av den betydelse, som vid stiftsnämndernas inrättande förutsatts, samt att stiftsnämndernas verksamhet förorsakat en bestående arbetsökning å kanslierna, som betydligt överstege arbetsminskningen ifråga om domkapitelsärendena. Å ort och ställe verkställda undersökningar hade i stort sett bekräftat myndigheternas utsagor härutinnan.

Att finna någon tillförlitlig mätare i fråga om storleken av den ökade arbetsbelastningen å expeditionerna efter stiftsnämndernas tillkomst torde enligt de sakkunnigas mening vara ogörligt, särskilt som förhållandena i detta avseende gestaltade sig olika i skilda stift och i icke oväsentlig utsträckning vore beroende av individuella omständigheter, såsom stiftsnämndens och stiftssekreterarens intresse för hithörande frågor, deras initiativkraft samt — och kanske icke minst — deras uppfattning ifråga om innebörden av lagstiftningen i avseende å nämndens befattning med det ekle-siastiska boställsväsendet. Klart syntes i varje fall vara att — i likhet med vad hittills skett genom anställande av tillfälliga biträden hos stiftsnämnderna — en förstärkning av domkapitelsexpeditionernas arbetskrafter även framdeles vore erforderlig för att expeditionerna på ett nöjaktigt sätt skulle kunna fullgöra dem åliggande arbetsuppgifter.

Behovet av ytterligare arbetskrafter å domkapitelsexpeditionerna efter stiftsnämndernas tillkomst torde sålunda icke — vilket från början syntes

hava antagits — kunna anses betingat av en under en övergångstid förorsakad arbetsanhopning. En dylik arbetsanhopning hade visserligen otvivelaktigt under den första tiden varit för handen. Att denna till organisationsarbete närmast hänförliga extra belastning kunnat bäras av tillgängliga arbetskrafter förklarades å vederbörande expeditioner med att övertidsarbete i avsevärd utsträckning förekommit, samt att mindre viktiga arbetsuppgifter åtminstone tillsvidare måst eftersättas. Numera ansåges arbetsbördan i stort sett hava stabiliserats och arbetet kunde sägas hava kommit i normala gängor.

Fördelningen av personalkostnaderna mellan staten och kyrkofonden m. m. För arbetsuppgifternas behöriga handhavande ansåge vederbörande myndigheter enligt till de sakkunniga inkomna yttranden de nuvarande arbetskrafterna erforderliga och även i regel tillräckliga.

De tillfälliga biträdenas provisoriska anställningsform och knappt tillmätta löner hade emellertid framhållits såsom en olägenhet, ägnad att skapa mindre lyckliga arbetsförhållanden å expeditionerna, i det att svårigheter uppstått att erhålla och bibehålla lämpliga befattningshavare. Samtidigt hade uttalats, att med hänsyn till den ökade mängden kvalificerade arbetsuppgifter stiftssekreterarna borde beredas högre löneställning liksom även domkapitelsamanuenserna, vilka därjämte borde göras till ordinarie befattningshavare. Expeditionsvakterna föresloges vidare så gott som allmänt till uppflyttning i lönegraden B 7.

De sakkunniga framhålla för egen del, att den nuvarande ordningen med avseende å personalförhållandena å domkapitlens expeditioner uppenbarligen icke kunde anses tillfredsställande, sedan det konstaterats, att den nya ecklesiastiska boställsordningen medfört en bestående ökning av arbetsbelastningen. Att befattningshavarna å det gemensamma kansliet anställdes av olika myndigheter och avlönades efter skilda grunder måste givetvis medföra olägenheter, liksom naturligen även det förhållandet, att anslagsfrågorna icke samtidigt och i enahanda ordning bleve föremål för prövning.

Den naturligaste vägen att avhjälpa dessa olägenheter syntes i anslutning till ett av statskontoret tidigare framfört förslag vara, att all erforderlig personal uppfördes på en gemensam personalstat för domkapitlen under åttonde huvudtiteln och att kyrkofonden i sin mån genom att medel omfördes till vederbörligt anslag bidroge till kostnaderna.

Kyrkofonden torde härvid böra bidraga med hela kostnaden för den personal, som sysselsattes för stiftsnämndens räkning. Att exakt beräkna dessa kostnader torde emellertid vara ogörligt, då samma befattningshavare ofta sysselsattes såväl med domkapitelsärenden som med stiftsnämndsärenden och förändringar i fråga om personalens disposition för övrigt när som helst kunde inträffa. Vidare syntes kansliets arbetsbörda inom de skilda stifteten fördela sig olika mellan de två arbetsområdena. En uppskattning i stora drag av arbetsbördans fördelning syntes därför vara den enda fram-

komliga vägen. För att finna en grund för en sådan uppskattning hade de sakkunniga i oktober 1935 införskaffat uppgifter rörande den tid, varje befattningshavare dagligen vore sysselsatt med domkapitelsärenden och stiftsnämndsärenden. Med ledning av dessa uppgifter och de erfarenheter, som vunnits vid nyssberörda undersökningar å expeditionerna, torde kunna sägas, att arbetsbördan i genomsnitt till lika stor del hänförde sig till domkapitelsgöromål och stiftsnämndsgöromål. Härvid hade hänsyn givetvis icke tagits till stiftsjägmästare och skogligen biträden, som icke torde kunna räknas till kanslipersonalen.

Kostnaden för erforderlig personal å domkapitlens expeditioner torde vid sådant förhållande tillsvidare böra bestridas intill 50 procent av kyrkofonden. En fördelning av kostnaderna efter denna grund komme att innebära rätt betydande utgifter för kyrkofonden men minskade utgifter under åttonde huvudtiteln. Att döma av uttalanden av sammansatta andra lag- och jordbruksutskottet vid 1932 års riksdag ävensom av kyrkolagsutskottet vid samma års kyrkomöte syntes statsmakterna hava förutsett, att en överflyttning av en del av kostnaderna för domkapitlens expeditioner till kyrkofonden kunde bli påkallad.

Personalbehov och lönegradsplacering. De individuella förhållandena inom domkapitlen, stiftsnämnderna och expeditionerna påverkade icke oväsentligt arbetsbördan inom de skilda stiften. En bedömning av storleksordningen mellan stiftet i avseende å arbetsbelastningen å domkapitelsexpeditionerna erbjöde under sådana omständigheter stora svårigheter och måste huvudsakligen grundas på vunna erfarenheter. De i sammanställningen å sid. 11 angivna siffrorna syntes de sakkunniga dock i detta sammanhang vara av intresse.

Ett studium av dessa siffror gäve omedelbart vid handen att Visby stift i fråga om arbetsmängden borde stå efter de övriga stiftet. Vidare vore det även tydligt, att Lunds stift borde vara betydligt mer arbetskrävande än de övriga, särskilt om man jämväl beaktade den särställning, som detta stift intog ifråga om bestyr med kyrka tillhörig fast egendom samt eklestastik boställsjord, som icke avsåges i eklestastik boställsordning. De återstående stiftet utom Luleå syntes i stort sett kunna indelas i tvenne grupper, omfattande den ena, de stift, där större arbetsbörda kunde förut sättas, nämligen Uppsala, Linköping, Skara, Växjö och Göteborg, samt den andra Strängnäs, Västerås, Karlstad och Härnösand. I den förra gruppen torde Uppsala stift dock i viss mån intaga en särställning. Vid bedömning av detta stifts arbetsbörda måste nämligen beaktas, att till ärkestiftet ofta remitterades ärenden, över vilka icke samtliga domkapitel ansåges böra höras, att domkyrkan stode under domkapitlets omedelbara vård och förvaltning ävensom kapitlets befattning med utlandsförsamlingarna. Vad anginge Luleå stift syntes detsamma, att döma av antalet kontrakt, pastorat, församlingar etc., icke böra vara alltför arbetskrävande. Med hänsyn till antalet diarieförda ärenden däremot torde det närmast vara hänförligt till gruppen Uppsala, Linköping, Skara, Växjö och Göteborg. Den sista bedömningsgrunden torde i detta fall vara den riktiga i betraktande av att de

	Diarie- förda ärenden för tiden 1/11 1934- 31/10 1935	Kon- trakt	Pasto- rat	För- sam- lingar	Präs- terliga befatt- nin- gar	E. o. prä- ster	Skol- di- strikt	Skolor	Lärare	Präst- går- dar	Löneboställen		Allm. kyrko- hemman		Fonder	
											En- heter	Arren- de- lotter	En- heter	Arren- de- lotter	Antal	Tillgångar den 30 juni 1935 kronor
Uppsala	3,582	25	159	265	291	43	253	1,257	3,040	240	301	670	14	34	24	824,946
Linköping	2,211	21	132	214	212	43	212	736	1,960	188	360	381	6	6	78	1,287,925
Skara	2,290	16	116	374	206	37	338	987	1,656	161	365	450	10	10	67	277,563
Strangnas	1,621	16	106	168	169	30	166	575	1,749	146	191	311	14	14	64	594,411
Vasterås	2,025	16	99	131	175	28	128	946	2,214	164	190	278	8	9	62	581,273
Vaxjö	2,775	19	143	255	252	61	255	1,101	2,230	247	408	430	7	7	44	298,504
Lund	4,270	25	222	440	323	70	434	1,578	4,104	247	704	704	85	85	59	451,666
Göteborg	2,836	14	126	276	252	57	267	1,118	3,116	195	278	310	16	26	32	509,000
Karlstad	1,889	12	74	142	153	26	140	1,018	1,841	135	146	884	6	61	41	588,119
Härnösand	1,717	13	91	129	166	27	128	1,125	2,307	141	128	384	1	2	51	656,189
Luleå	2,474	7	56	65	149	22	63	1,581	2,906	114	76	1,063	—	—	27	217,345
Visby	895	3	33	93	39	11	91	134	265	36	106	251	1	3	15	82,101

speciella förhållandena inom detta det nordligaste stiftet, såsom befolkningens trespråkighet, nomadskoleväsendet, statsskolorna i finnbygden m. m., för-
 anledde arbetsuppgifter, vartill saknades motsvarighet i de sydligare stiftet.

De nya personalstaterna, vilka av naturliga skäl icke skulle omfatta Stockholms stads konsistorium, torde i möjligaste mån böra ansluta sig till nu gällande stater för domkapitlens expeditioner och befattningshavarna utgöras av ordinarie och extra ordinarie tjänstemän. Härjämte torde mindre anslag till extra befattningshavare, renskrivning m. m. i likhet med vad hittills skett böra ställas till kapitlens förfogande.

De av de sakkunniga förordade staterna för de skilda domkapitelsexpeditionerna grundade sig på en normalorganisation, innebärande att å en expedition borde finnas anställda:

ordinarie tjänstemän:

en stiftssekreterare, en stiftsnotarie och en expeditionsvakt med i huvudsak samma åligganden som hittills,

samt en kansliskrivare, som det huvudsakligen borde åligga att enligt stiftssekreterarens anvisningar och under dennes kontroll föra domkapitlets och stiftsnämndens diarium, räkenskaper och förekommande liggare, upprätta lönelistor för prästerskapet och expeditionens befattningshavare ävensom avräkningslängden mellan kyrkofonden och pastoraten;

extra ordinarie tjänstemän:

en amanuens med i huvudsak samma åligganden som hittills, samt ett kontorsbiträde för maskinskrivning och enklare expeditions-
 göromål;

extra och tillfälliga tjänstemän:

i erforderlig utsträckning inom ramen av ett för ändamålet anvisat mindre anslag.

Beträffande *stiftssekreterarnas* lönegradsplacering erinra de sakkunniga, att stiftssekreterartjänsterna enligt 1928 års löne reglering vore indelade i olika klasser med olika lönegradsplacering (jfr ovan). I propositionen nr 102/1928 anförde föredragande departementschefen härom följande:

Domkapitelskommittén och statskontoret hade ansett, att vid reglering av avlöningsförmånerna för konsistorienotarierna någon indelning av deras befattningar i olika klasser icke borde förekomma. Statskontoret hade motiverat sin ståndpunkt till denna fråga dels med att göromålen vid domkapitlen vore till arten desamma, dels ock därmed att den större arbetsmängden vid ett domkapitel borde motvägas genom att biträdande personal i större utsträckning ställdes till förfogande för lättande av notariens arbetsbörda, varjämte statskontoret åberopade den i allmänhet inom statsförvaltningen tillämpade praxis i förevarande avseende.

Den av statskommissarien Ouchterlony verkställda utredningen gäve vid handen, att betydande skiljaktigheter förefunnes i avseende på arbetsbelastningen vid de olika domkapitelsexpeditionerna. Och i direkt förhållande

till arbetsmängden torde — såsom Ouchterlony framhållit — om man bortsåge från personliga och tillfälliga omständigheter, få anses stå det *kvalificerade* arbete, som vid tillgång till tillräcklig biträdeshjälp och vid rationell arbetsfördelning åvilade konsistorienotarien. Vid de mest arbetsstyngda domkapitelsexpeditionerna, där arbetet måste fördelas mellan ett flertal befattningshavare, komme således konsistorienotarien att så gott som uteslutande syssla med högt kvalificerat arbete, som ställde stora krav på vederbörandes skicklighet och omdömesförmåga, under det att notarien vid en expedition med mindre sammanlagd arbetsbördå finge själv utföra även en större eller mindre del av sådant arbete, som i förra fallet utfördes av den biträdande personalen under notariens uppsikt.

Den nu antydda så att säga kvalitativa skiljaktigheten i den konsistorienotarierna i de olika stiftens åvilade arbetsbördå vore givetvis ägnad att göra arbetet vid en större domkapitelsexpedition för notarien mera betungande än vid en mindre. Skälig hänsyn härtill syntes tala för att icke helt övergiva principen om ifrågavarande tjänsters indelning i olika löneklasser utan, om ock i modifierad form, bibehålla en dylik klassificering.

Genom stiftsnämndernas tillkomst hade otvivelaktigt, yttra de sakkunniga, den kvalificerade arbetsmängden å expeditionerna ökat. Detta förhållande hade av flertalet domkapitel och stiftsnämnder tagits till intäkt för ett upphävande av klassificeringen. Myndigheterna hade härvid — såsom ovan nämnts — icke stannat vid en uppflyttning till lönegraden B 28 av de lägre placerade stiftssekreterarbefattningarna utan i allmänhet föreslagit, att stiftssekreterarna skola hänföras till lönegraden B 30.

Frågan om stiftssekreterarnas löneställning hade genom den nya lagstiftningen komplicerats därigenom, att det icke vore nödvändigt, att stiftssekreteraren vore ledamot och sekreterare i stiftsnämnden.

Det kunde sålunda förekomma — och förekomme i ett stift — att detta uppdrag anförtröddes annan tjänsteman å expeditionen. I händelse så skedde vore det intet som hindrade, att stiftssekreteraren helt befriades från stiftsnämndsgöromålen för att uteslutande sysselsättas med domkapitlets arbetsuppgifter — vilket förfarande tillämpats inom nyssberörda stift. Detta förhållande medförde, att åtminstone ur formell synpunkt kunde göras gällande, att den nya lagstiftningen icke kunde tagas till motiv för en uppflyttning av stiftssekreterartjänsterna. Enligt de sakkunnigas mening vore det emellertid otvivelaktigt, att stiftssekreteraren — även om han icke vore sekreterare i nämnden — i sin egenskap av chef för domkapitelsexpeditionen i verkligheten genom den utvidgade kansliverksamheten fått en ökad arbetsbördå och ett större ansvar än tillförne. Härtill ville de sakkunniga — under erinran om vad härom anförts i det av de sakkunniga avgivna betänkandet med förslag till lag om domkapitel m. m. — framhålla, att de betydelsefulla arbetsuppgifter och det ansvar i övrigt, som påvilade dessa befattningshavare och som efter domkapitlens omorganisation kunde förväntas bli än mer krävande, i och för sig väl torde motivera de förmånligare avlöningsförhållanden än de nu rådande. I detta sammanhang borde jämväl uppmärksammas, att det förhållandet, att enligt beslut av 1936 års riksdag i domkapitlen skulle ingå en av Kungl. Maj:t förordnad ledamot, som ägde särskild sakkunskap på folkundervisningens område, torde kunna antagas

medföra, att större krav än hittills komme att ställas på kanslierna i fråga om utredningar och undersökningar med avseende å skolväsendet berörande spörsmål.

I ovanberörda betänkande uttalade de sakkunniga, att stiftssekreterarna under förutsättning att ledamotskap i domkapitlet bereddes åt dem i lönehänseende borde jämsställas med landssekreterare. Sedan riksdagen icke funnit skäl bifalla de sakkunnigas förslag i fråga om stiftssekreterarnas ställning inom domkapitlet torde en sådan löneuppflyttning icke vara att påräkna. De sakkunniga funne emellertid på grund av vad ovan anförts en löneförbättring för stiftssekreterarna påkallad och ville i detta avseende föreslå en uppflyttning med en lönegrad — dock ej ifråga om stiftssekreterartjänsten i Luleå, vilken torde böra kvarstå i lönegraden B 28. Genom detta förslag skulle klassificeringen bibehållas så tillvida, att stiftssekreterartjänsterna i Uppsala och Lund placerades en lönegrad högre och i Visby tre lönegrader lägre än i övriga stift — för vilken ordning de sakkunniga funne skäl i den olikhet i arbetsbelastningen, som framginge av det föregående.

Enligt de sakkunnigas mening borde således stiftssekreterartjänsterna i Uppsala och Lund placeras i lönegraden B 29, i Visby i B 25 och i övriga stift i B 28, därvid de nuvarande befattningshavarna utan ansökan torde böra meddelas fullmakt i den nya lönegraden.

Rörande *arvodena till stiftsnämndernas sekreterare* ville de sakkunniga i detta sammanhang framhålla, att det med fog torde kunna ifrågasättas, huruvida dessa arvoden — 600 kronor i Lund, 200 kronor i Visby och 300 kronor i övriga stift — utgjorde en skälig ersättning. För en tjänsteman hos domkapitlet, vilken bekläddes med detta uppdrag, innebure uppdraget otvivelaktigt — även om med detsamma sammanhängande arbetsuppgifter utfördes under tjänstetid — en ökning av arbetsbördan och ett extra ansvar, som näppeligen kunde anses honorerat med nyssnämnda belopp. Det syntes därför motiverat, att arvodena till stiftsnämndernas sekreterare sattes åtminstone till samma belopp, som utginge till ordförande och vice ordförande i nämnderna, nämligen 800 kronor i Lund, 300 kronor i Visby och 500 kronor i övriga stift.

Arbetsbelastningen å kanslierna vore numera av den omfattningen, att det måste anses erforderligt, att vid sidan av stiftssekreteraren i regel finnes en *stiftsnotarie*. Stiftsnotarier finnes för närvarande i Uppsala och Lund och hade placerats i lönegraden B 21. Denna lönegradsplacering av stiftsnotarier torde jämväl i fortsättningen i allmänhet få anses väl avvägd med hänsyn till jämförliga befattningar inom förvaltningen i övrigt. Vad beträffade domkapitlet i Uppsala och Lund, där verksamhetens omfattning krävde flera kvalificerade befattningshavare än i övriga stift, ifrågasatte de sakkunniga dock, om det icke vore ändamålsenligt att inrätta förste stiftsnotariebefattningar i lönegraden B 24 eller samma lönegrad, till vilken länsnotarie och länsbokhållare av första klass hänförts. En sådan anordning syntes de sakkunniga innebära fördelar jämväl med avseende å stiftssekre-

terarkårens rekrytering. De nuvarande stiftsnotarierna torde i så fall utan ansökan böra erhålla fullmakt å de nya befattningarna.

Ovannämnda normalorganisation förutsatte, att de rent kamerala uppgifterna sammanfördes på en hand. En sådan anordning tedde sig naturlig med hänsyn till berörda arbetsuppgifters inbördes sammanhang och likartade natur. I den mån så redan skett hade förfarandet även visat sig ändamålsenligt. I betraktande av den betydelse denna befattning finge inom organisationen och de krav ifråga om noggrannhet, pålitlighet och omdöme, som måste ställas på dess innehavare, syntes befattningen böra uppföras såsom ordinarie och placeras såsom *kansliskrivare* i lönegraden B 11. I den mån dylika tjänster föresloges i stift, där nu befintliga ordinarie kanslibiträdesbefattningar icke skulle komma att bibehållas, förutsattes, att kanslibiträdena utan ansökan konstituerades till kansliskrivare.

Ifråga om *expeditionsvakterna* hade så gott som allmänt framställts önskemålet, att dessa befattningshavare skulle placeras i lönegraden B 7, d. v. s. den lönegrad, till vilken förste vaktmästare plägade hänföras. Som motivering hade huvudsakligen anförts, att stiftsnämndernas verksamhet medfört ökning av arbetsbördan. Att så vore förhållandet kunde givetvis icke betridas. Då emellertid dessa expeditivakter redan åtnjöte samma avlöningsförmåner, som motsvarande befattningshavare i andra ämbetsverk, torde man — med beaktande jämväl av de konsekvenser en förändrad placering kunde väntas medföra — icke lämpligen kunna i detta sammanhang tillmötesgå de uttalade önskemålen. Frågan om och i vad mån en differentiering eller lönegradsuppflyttning ifråga om expeditivaktsbefattningarna inom allmänna civilförvaltningen kunde vara påkallad eller genomförbar torde närmast falla under 1936 års lönekommittés bedömande.

I avseende å den *extra ordinarie personalen* erinra de sakkunniga om att för dylika befattningshavare enligt kungörelsen nr 397/1935 skulle ifråga om tjänstgöringstidens längd gälla, vad därom funnes stadgat för jämförlig ordinarie tjänsteman; dock att i extra ordinarie befattning undantagsvis finge anställas befattningshavare med en daglig tjänstgöringstid, motsvarande hälften av den för ordinarie tjänsteman bestämda. Med hänsyn till svårigheterna att i regel i stiftsstäderna erhålla halvtidsamanuenser, som icke hade sitt huvudsakliga intresse på annat håll, hade i förslagen uppförts allenast befattningar med heltidstjänstgöring. Amanuenserna torde i likhet med vad för närvarande vore fallet i regel böra placeras i 16:e lönegraden i stift, där stiftsnotarie funnes, och eljest i 18:e lönegraden.

Med utgångspunkt från den ovan skisserade normalorganisationen hava de sakkunniga därefter behandlat varje domkapitelsexpedition för sig med beaktande av framkomna önskemål och föreliggande särskilda förhållanden. För att vinna i möjligaste mån full jämförelse mellan kostnaderna för de skilda expeditionerna hava därvid alla till löneplan hänförliga löner angivits i F-ort och upptagits i lägsta löneklassen inom respektive lönegrad. Av vad de sakkunniga härutinnan anført inhämtas:

Uppsala stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:				
Ordinarie befattningshavare:				
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300		
Stiftsnotarie	» B 21	6,210		
Kanslibitråde	» B 7	2,730		
Expeditionsvakt	» B 5	2,430		20,670
Extra ordinarie befattningshavare:				
Amanuens	lgr. 16	3,960		
Kontorsbiträde	» 4	1,980		5,940
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:				
Skrivbiträde				1,830
	Säger å domkapitlets stat	kronor		28,440
b) med avlöning från kyrkofonden:				
Juridiskt biträde				3,900
Skrivbiträde				2,100
	Säger från kyrkofonden	kronor		6,000
	Summa kronor			34,440

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:				
Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260		
Förste stiftsnotarie	» B 24	7,440		
Stiftsnotarie	» B 21	6,210		
Kansliskrivare	» B 11	3,360		
Kanslibitråde	» B 7	2,730		
Kanslibitråde	» B 7	2,730		
Expeditionsvakt	» B 7	2,730		
Kontorsbiträde	» B 4	2,280		37,740
Extra ordinarie befattningshavare:				
Amanuens eller kontorsman	lgr. 18	4,440		
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.				1,200
	Summa kronor			43,380

Domkapitelsexpeditionen i Uppsala torde, framhålla de sakkunniga, med undantag för Lunds stift vara den mest arbetstyngda domkapitelsexpeditionen och krävde större personal än expeditionerna i allmänhet. Huruvida tillräckliga skäl föreläge att redan nu inrätta ytterligare en ordinarie stiftsnotarietjänst syntes dock tveksamt. Försiktigheten syntes bjuda att avvakta ytterligare erfarenhet, innan så skedde. I stället torde tills vidare böra anställas en extra ordinarie stiftsnotarie i 20:e lönegraden. Likaså torde skrivbiträdespersonalen till en del böra givas extra ordinarie anställning.

Därest en kansliskrivare- och en kanslibiträdesbefattning uppfördes i staten torde någon ytterligare kontorsutbildad tjänsteman knappast vara av nöden. Även ur rekryteringssynpunkt torde vara att föredraga, att den extra ordinarie tjänsteman, som myndigheterna ifrågasatt i 18:e lönegraden, hade den utbildning, som erfordrades för stiftsnotarie- och stiftssekreterarbefattning.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 29	9,780	
Stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	25,740

Extra ordinarie befattningshavare:

Stiftsnotarie	lgr. 20	5,130	
Amanuens	» 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	13,050

Extra befattningshavare, renskrivning m. m. 1,200

Summa kronor 39,990

Linköpings stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	11,250

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 18	4,440	
--------------------	---------	-------	--

Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:

Räkenskapsförare (3 tim. dagl.)	1,700		
Skrivbiträde (4 » »)	1,300	3,000	

Säger å domkapitlets stat kronor 18,690

b) med avlöning från kyrkofonden:

Manligt biträde (forstmästarutbildning)	3,600		
Skrivbiträde	1,800		

Säger från kyrkofonden kronor 5,400

Summa kronor 24,090

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260	
Förste stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Bokförare	» B 18	5,130	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	28,290

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 16	3,960	
--------------------	---------	-------	--

Extra befattningshavare, renskrivning m. m. 1,800

Summa kronor 34,050

Särskild bokförare syntes de sakkunniga icke vara erforderlig. Bokföringsarbetet ävensom de flesta andra rent kamerala uppgifterna torde såsom ovan sagts kunna anförtros åt en kansliskrivare under redogörarens tillsyn.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	21,300
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	<u>1,980</u>	5,940
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			<u>1,800</u>
		Summa kronor	29,040

Skara stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:			
Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	11,250
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 18	4,440	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:			
Skrivbiträde (4 tim. dagl.)			<u>1,050</u>
		Säger å domkapitlets stat kronor	16,740
b) med avlöning från kyrkofonden:			
Bokhållare			4,200
Kanslibiträde (skogsskoleutbildning, biträden å expeditionen 7—8 mån. om året)			1,225
Skrivbiträde (3 tim. dagl.)			360
Tillfällig skrivhjälp			<u>215</u>
		Säger från kyrkofonden kronor	6,000
		Summa kronor	22,740

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kontorist	» B 15	4,200	
Kanslibiträde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	
Kontorsbiträde	» B 4	<u>2,280</u>	
		Summa kronor	28,410

Beträffande stiftsnotarien, expeditionsvakten och kontorsbiträdet hade myndigheterna icke angivit, till vilken lönegrad befattningarna borde hänföras, utan endast uttalat, att vederbörande tjänster borde inrättas såsom ordinarie i mot deras uppgifter svarande lönegrad. Ovan hade angivits de lönegrader, som närmast torde hava åsyftats.

Stiftsnämnden hade framhållit, att nämnden sedan sommaren 1933 anställt en särskild tjänsteman, stiftsbokhållare, som tidigare — sedan 1918 — tjänstgjort å landskontor och där huvudsakligen handhaft ärenden rörande statens jordbruksdomäner och de ecklesiastika löneboställena, samt att detta visat sig synnerligen ändamålsenligt och i hög grad underlättat expeditjonsarbetet. Det vore därför ett bestämt önskemål att kunna bereda denne tjänsteman fast anställning vid stiftsnämnden med åtnjutande av de löneförmåner, som svarade mot det arbete, som av honom utfördes.

Denne bokhållare handhade stiftsnämndens diarium och hela bokföring samt skötte expeditionens löpande ärenden. Han vore även för domkapitlets räkning behjälplig vid uträkning av arvoden och dyrtidstillägg m. m. till prästerliga befattningshavare. Då denne tjänsteman syntes vara en mycket betydelsefull tillgång för expeditionen, torde anledning föreligga att i möjligaste mån tillmötesgå de uttalade önskemålen. Att med hänsyn till personliga förhållanden inrätta en ordinarie befattning torde emellertid näppeligen kunna komma ifråga. Däremot torde intet böra hindra, att för denne befattningshavares räkning medgäves en icke-ordinarie befattning i 15:e lönegraden. I stället torde med inrättande i detta stift av den i normalplanen upptagna ordinarie kansliskrivarbefattningen böra tillsvidare anstå. Skäl torde vidare vara för handen att under motsvarande tid å expeditionen anställa ett extra ordinarie kanslibitråde.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	17,940

Extra ordinarie befattningshavare:

Kontorist	lgr. 15	3,750	
Kanslibitråde	» 7	2,430	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	8,160

Summa kronor 26,100

Strängnäs stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
-----------------------------	-----------	-------	--

Extra ordinarie personal:

Amanuens	lgr. 18	4,440	
Expeditionsvakt	» 5	2,130	6,570

Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:

Skrivbiträde (3 tim. dagl.)			1,500
---------------------------------------	--	--	-------

Säger å domkapitlets stat kronor 16,890

b) med avlöning från kyrkofonden:

Amanuens (6 tim. dagl.)		3,900	
Redogörare		600	
Skrivbiträde (3 tim. dagl.)		800	

Säger från kyrkofonden kronor 5,300

Summa kronor 22,190

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Stiftsbokhållare	» B 15	4,200	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	24,870
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,000
Summa kronor			25,870

Myndigheterna hade ansett en löne reglering påkallad och att befattningarna borde inrättas såsom ordinarie men icke framlagt något förslag om lönegradsplacering. För fullständighetens skull hade de sakkunniga dock i uppställningen angivit de lönegrader, som närmast torde hava åsyftats. Likaså hade beloppet till extra befattningshavare, renskrivning m. m. uppskattats med hänsyn till stiftsnämndens uttalande, att »för tillgodoseende av behov av tillfälliga arbetskrafter under vissa tider torde ett mindre anslag böra beräknas».

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	21,300
Extra ordinarie befattningshavare:			
Kontorsbitråde	lgr. 4	1,980	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,000
Summa kronor			24,280

Den nuvarande domkapitelsamanuensen, vilken icke vore jurist, uppnådde pensionsåldern i november månad 1937. Därest en förändrad organisation av domkapitelskanslien dessförinnan skulle träda i tillämpning, syntes således någon övergångsanordning vara erforderlig för Strängnäs stifts vidkommande. Lämpligast syntes i så fall vara, att medel utöver vad som angivits ställdes till förfogande för avlöande intill dagen för avskedet av denne amanuens.

Västerås stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	11,250
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens (4 tim. dagl.)	lgr. 18	2,537	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,850
Skrivbitråde (5 tim. dagl.)			1,850

Säger å domkapitlets stat kronor 15,637

b) med avlöning från kyrkofonden:

Amanuens (3 tim. dagl.)			2,100
Juridiskt biträde			2,500
Skrivbiträde (2 tim. dagl.)			600
Skrivbiträde			1,800
	Säger från kyrkofonden kronor		<u>7,000</u>
	Summa kronor		22,637

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie tjänstemän:

Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Expeditionsvakt	» B 7	<u>2,730</u>	19,200
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 16	3,960	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:			
Skrivbiträde		2,800	
Skrivbiträde		<u>1,800</u>	4,600
	Summa kronor		<u>27,760</u>

Myndigheterna hade framhållit, att förutom stiftssekreterare och stiftsnotarie för arbetets behöriga fullgörande nödvändigtvis måste finnas ännu en tjänsteman, helst med juridisk utbildning, vilken borde benämnas amanuens och erhålla extra ordinarie anställning med placering i lägst 16:e lönegraden. Enligt vad som uppgivits, syntes närmast avses, att denne befattningshavare skulle handhava de arbetsuppgifter, diarieföring, bokföring etc., som i det föregående ansetts lämpligen kunna anförtros åt en kansliskrivare.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	21,300
Extra ordinarie befattningshavare:			
Kontorsbiträde	lgr. 4	1,980	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.		<u>1,800</u>	
	Summa kronor		<u>25,080</u>

Växjö stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Kanslibiträde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	13,980

Extra ordinarie befattningshavare:		
Amanuens	lgr. 18	4,440
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.		500
	Säger å domkapitlets stat kronor	18,920

b) med avlöning från kyrkofonden:		
Juridiskt biträde		4,000
Skrivbiträde		1,800
	Säger från kyrkofonden kronor	5,800
	Summa kronor	24,720

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål (avgivna under hand vid besök å expeditionen):

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	24,330
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 18	4,440	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.		1,000	
	Summa kronor		29,770

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	21,300
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	5,940
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,000
	Summa kronor		28,240

Lunds stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:			
Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	20,670
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 16	3,960	
Arvode till manliga extra biträdet F. Malmström			4,200
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,800
	Säger å domkapitlets stat kronor		30,630

b) med avlöning från kyrkofonden:		
Juridiskt biträde		4,320
» »		3,720
» »		3,600
Skrivbiträde		2,400
»		1,800
Tillfällig skrivhjälp		660
	Säger från kyrkofonden kronor	<u>16,500</u>
	Summa kronor	47,130

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie tjänstemän:			
Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260	
tilläggsarvode		2,500	12,760
Förste stiftsnotarie	lgr. B 24	7,440	
» »	» B 24	7,440	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	
Kontorsbiträde	» B 5	2,430	45,100
Extra ordinarie befattningshavare:			
Extra stiftsnotarie	lgr. 19	4,770	
» »	» 19	4,770	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	
»	» 4	1,980	13,500
	Summa kronor		<u>58,600</u>

Lunds domkapitelsexpedition hade otvivelaktigt att bära betydligt större arbetsbörda än övriga expeditioner. Att så måste vara förhållandet framginge med tydlighet redan av de ovan lämnade statistiska uppgifterna. Härtill komme emellertid, att stiftsnämndens befattning med kyrka tillhörig fast egendom samt ecklesiastik boställsjord, som icke avsåges i ecklesiastik boställsordning, i detta stift, vilket i avseende å förekomsten av dylik egendom intoge en absolut särställning, förorsakade icke oväsentligt arbete å expeditionen. Behovet av arbetskrafter hade här också efter den nya ecklesiastika lagstiftningens ikraftträdande gjort sig gällande med större styrka än annorstädes.

Myndigheternas framställning avsåge att i första hand bibehålla personal i samma omfattning som för närvarande. Häremot torde intet vara att erinra. Ifrågasättas kunde dock, om tillräcklig erfarenhet ännu kunde hava vunnits för att bereda befattningshavarna ordinarie anställning i den utsträckning, som föreslagits. Försiktigheten syntes bjuda att tillsvidare i detta avseende iakttaga en viss återhållsamhet.

Extra biträdet F. Malmström, som den 23 mars 1937 uppnådde 65 års ålder, hade enligt beslut av 1936 års riksdag beviljats pension från och med månaden näst efter den, varunder han lämnade sin anställning, dock tidigast från och med den 1 april 1937.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 29	9,780	
Förste stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	31,950

Extra ordinarie befattningshavare:

Stiftsnotarie	lgr. 20	5,130	
Amanuens	» 18	4,440	
»	» 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	
»	» 4	<u>1,980</u>	17,490

Extra befattningshavare, renskrivning m. m. 1,800

Summa kronor 51,240

Göteborgs stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	13,98

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 18	4,440	
----------	---------	-------	--

Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:

Skrivbiträde (4 tim. dagl.)		<u>1,100</u>	
-----------------------------	--	--------------	--

Säger å domkapitlets stat kronor 19,520

b) med avlöning från kyrkofonden:

Amanuens		4,440	
Skrivbiträde		2,280	
Tillfällig skrivhjälp		<u>780</u>	

Säger från kyrkofonden kronor 7,500

Summa kronor 27,020

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260	
Stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Kanslibitråde	» B 8	2,880	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	
Kontorsbiträde	» B 4	<u>2,280</u>	25,590

Extra ordinarie befattningshavare:

Stiftsnotarie	lgr. 19	4,770	
---------------	---------	-------	--

Extra befattningshavare, renskrivning m. m. 1,800

Summa kronor 32,160

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	21,300
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	5,940
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,800
	Summa kronor		29,040

Karlstads stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning från domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Kanslibiträde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	13,980
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens (3 ¹ / ₂ tim. dagl.)	lgr. 18	2,220	
	Säger å domkapitlets stat kronor		16,200

b) med avlöning från kyrkofonden:

Amanuens (3 ¹ / ₂ tim. dagl.)		2,400	
Skrivbiträde		2,100	
Tillfällig skrivhjälp		500	
	Säger från kyrkofonden kronor		5,000
	Summa kronor		21,200

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:			
Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	22,350
Extra ordinarie befattningshavare:			
Amanuens	lgr. 18	4,440	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	6,420
	Summa kronor		28,770

Domkapitlet hade ansett sig icke böra avgiva något förslag i fråga om befattningshavarnas placering i lönegrad. Vad ovan angivits grundade sig på uttalanden av stiftsnämnden.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	21,300

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	<u>1,980</u>	5,940
			<u>Summa kronor</u> 27,240

Härnösands stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Kanslibiträde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	<u>2,430</u>	13,980

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 18	4,440	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:			
Kontorsbiträde (manligt)		2,200	
Tillfällig skrivhjälp		<u>100</u>	2,300

Säger å domkapitlets stat kronor 20,720

b) med avlöning från kyrkofonden:

Skrivbiträde (4 tim. dagl.)			1,200
Tilläggsarvode åt kontorsbiträdet			600
Tillfällig skrivhjälp			<u>100</u>

Säger från kyrkofonden kronor 1,900

Summa kronor 22,620*Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:*

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 27	8,820	
Stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Kanslibiträde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 7	<u>2,730</u>	25,080

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 19	4,770	
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			<u>1,200</u>

Summa kronor 31,050

Myndigheterna hade hemställt, att, åt det nuvarande extra kontorsbiträdet, en f. d. affärsman i 40 års-åldern, vilken varit anställd hos domkapitlet sedan år 1929 och nu åtnjöte en avlöning av 2,800 kronor, måtte med hänsyn till hans användbarhet beredas ordinarie anställning i sjunde lönegraden.

I betraktande av föreliggande omständigheter torde erinran icke böra göras mot en placering av denne tjänsteman i nämnda lönegrad. Anställningen borde dock — i likhet med vad som föreslagits ifråga om kontorsbiträden vid andra domkapitel — givas extra ordinarie karaktär.

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	21,300

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 16	3,960	
Kanslibitråde	» 7	2,430	6,390
Extra befattningshavare, renskrivning m. m.			1,000

Summa kronor 28,690

Luleå stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	14,460

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 18	4,440	
--------------------	---------	-------	--

Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:

Skrivbiträde	1,960		
Räkenskapsförare	350		
Tillfällig skrivhjälp	625	2,935	

Säger å domkapitlets stat kronor 21,835

b) med avlöning från kyrkofonden:

Skrivbiträde (6 tim. dagl.)	1,500	
---------------------------------------	-------	--

Summa kronor 23,335

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 30	10,260	
Stiftsnotarie	» B 24	7,440	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Kanslibitråde	» B 7	2,730	
Expeditionsvakt	» B 7	2,730	26,520

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 19	4,770	
--------------------	---------	-------	--

Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:

Skrivbiträde	1,960	
------------------------	-------	--

Summa kronor 33,250

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare	lgr. B 28	9,300	
Stiftsnotarie	» B 21	6,210	
Kansliskrivare	» B 11	3,360	
Expeditionsvakt	» B 5	2,430	21,300

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens	lgr. 16	3,960	
Kontorsbiträde	» 4	1,980	5,940

Extra befattningshavare, renskrivning m. m. 1,800

Summa kronor 29,040

Visby stift.

Under budgetåret 1936/1937 tillgänglig personal:

a) med avlöning å domkapitlets stat:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare lgr. B 24 7,440

Extra ordinarie befattningshavare:

Expeditionsvakt (5½ tim. dagl.) » B 5 1,674

Extra befattningshavare, renskrivning m. m.:

Amanuens 1,000

Skrivbiträde (6 tim. dagl.) 1,500 2,500

Säger å domkapitlets stat kronor 11,614

b) med avlöning från kyrkofonden:

Amanuens (tilläggsarvode) 3,400

Skrivbiträde (») 300

Säger från kyrkofonden kronor 3,700

Summa kronor 15,314

Av domkapitel och stiftsnämnd framställda önskemål:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare lgr. B 30 10,260

Extra ordinarie befattningshavare:

Stiftsnotarie lgr. 21 5,490

Kanslibiträde (6 tim. dagl.) » 7 2,083

Expeditionsvakt (6 tim. dagl.) » 5 1,826 9,399

Summa kronor 19,659

De sakkunnigas förslag:

Ordinarie befattningshavare:

Stiftssekreterare lgr. B 25 7,890

Expeditionsvakt » B 5 2,430 10,320

Extra ordinarie befattningshavare:

Amanuens lgr. 18 4,440

Kontorsbiträde » 4 1,980 6,420

Summa kronor 16,740

De sakkunniga hava sammanfattningsvis meddelat, att — bortsett från avlöningsförhöjningar, dyrortsgruppering och kallortstillägg — avlöningskostnaderna vid domkapitlens expeditioner under budgetåret 1936/1937 beräknades uppgå till sammanlagt 307,436 kronor, varav 235,836 kronor belöpte å det under åttonde huvudtiteln uppförda anslaget till avlöningar vid domkapitlen och 71,600 kronor å kyrkofonden, och att motsvarande kostnader enligt de föreslagna personalstaterna skulle komma att utgöra 354,720 kronor, innebärande en kostnadsökning av i runt tal 47,300 kronor eller 15,4 procent.

Anslagsberäkningar. Till belysande av vad de sakkunnigas förslag skulle innebära ur anslagssynpunkt hava de sakkunniga meddelat nedanstående sammanställning, utvisande dels den för budgetåret 1936/1937 för domkapitlen fastställda avlöningsstaten, dels de belopp, vilka vid i övrigt oförändrade förhållanden hade bort uppföras i staten vid en tillämpning av de av de sakkunniga föreslagna personalstaterna:

	För 1936/ 1937 fast- ställda be- lopp.	Vid tillämp- ning av de sakkunnigas förslag er- forderliga belopp.	Ökning + Minskning —
1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	180,750	286,500	+ 105,750
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:			
a. Grundbelopp	26,900	22,700	— 4,200
b. Arvodesförhöjning till sekreteraren vid Stockholms stads konsistorium, <i>förslagsvis</i>	540	540	
c. Vikariatsersättningar m. m., <i>förslagsvis</i>	760	500	— 260
Säger	28,200	23,740	— 4,460
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a. Grundavlöningar m. m.	71,850	97,500	+ 25,650
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	12,000	6,000	— 6,000
Säger	83,850	103,500	+ 19,650
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	600	1,200	+ 600
Summa kronor	293,400	414,940	+ 121,540

Minskningarna under rubriken »Arvoden och särskilda ersättningar bestämda av Kungl. Maj:t» vore föranledda av extra biträdet vid Lunds domkapitel F. Malmströms avgång och nedsättningen av anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. av det förhållandet, att flertalet nuvarande äldre amanuenser beräknades bliva befordrade till stiftsnotarier.

Till finansieringen av den beräknade avlöningsstaten borde kyrkofonden enligt vad ovan anförts bidra med 50 procent av den del, som belöpte på domkapitlens expeditioner, d. v. s. efter avdrag av beräknade kostnader för Stockholms stads konsistorium och arvoden till domkapitlens ledamöter m. m.

Från slutsumman	414,940
skulle sålunda avdragas dels arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	23,740
dels det belopp, som av grundavlöningsanslaget till icke-ordinarie tjänstemän plägade ställas till Stockholms stads konsistoriums förfogande eller	3,700
	<u>27,440</u>

varefter kyrkofondens andel skulle utgöra hälften av återstoden . . 387,500 eller 193,750 kronor. För finansieringen av berörda stat skulle alltså hava erfordrats ett anslag å åttonde huvudtiteln å 221,190 kronor.

Kyrkofondens på detta sätt beräknade andel av kostnaderna torde för enkelhetens skull kunna utgå med beräknat belopp, oavsett vilken belastning anslaget kunde utvisa. Med hänsyn till osäkerheten ifråga om den uppskattning, som kunnat verkställas med avseende å arbetsbördans fördelning mellan domkapitels- och stiftsnämndsärenden, syntes ett sådant förfarande knappast böra ingiva några betänkligheter.

I detta sammanhang hava de sakkunniga framhållit, att ett genomförande av de sakkunnigas förslag — oaktat att statsmakterna, såsom tidigare framhållits, vid boställsfrågans behandling år 1932 synbarligen icke räknat med någon egentlig kostnadsökning för kyrkofonden för domkapitlens expeditioner — icke syntes påkalla någon lagändring med hänsyn till den utformning, som givits kyrkofondslagen och ecklesiastika boställsordningen.

Stiftsjägmästare och skogligen biträden. Enligt de sakkunnigas förslag skulle stiftsnämndernas kansligöromål i sin helhet utföras av domkapitlets befattningshavare och särskild personal för berörda arbetsuppgifter icke vidare anställas hos stiftsnämnderna. Stiftsnämndernas personal skulle sålunda, yttra de sakkunniga, efter förslagens genomförande bestå utslutande av stiftsjägmästare och skogligen biträden. Dessa befattningshavares anställnings- och tjänstgöringsförhållanden torde icke kunna innefattas i det åt de sakkunniga lämnade utredningsuppdraget. Emellertid sammanhänge stiftsjägmästarnas verksamhet så intimt med de arbetsuppgifter, som skulle utföras å domkapitlets expeditioner, att det knappast borde underlåtas att i detta sammanhang något beröra dessa tjänstemän. Efter en redogörelse för ifrågavarande befattningshavares ställning och verksamhet framhålla de sakkunniga, att — därest de sakkunnigas förslag med avseende å domkapitlens personalstater vunne bifall, i vilket fall de på grund av stifts-

nämndernas verksamhet tillkomna kanslitjänstemännen finge sina anställnings- och pensionsförhållanden reglerade — billigheten syntes kräva, att också stiftsjägmästare och biträdande stiftsjägmästare gjordes delaktiga av motsvarande förmåner. Stiftsjägmästarna torde i så fall i berörda hänseenden böra beredas samma ställning som ordinarie statstjänstemän och biträdande stiftsjägmästarna som extra ordinarie statstjänstemän.

Vad anginge s. k. skogliga biträden, hade sådana på kyrkofondens bekostnad hittills anställts blott i Uppsala och Karlstad och där endast för viss del av året. Återstående tid hade de sysselsatts med indelningsförrättningar, vilket arbete enligt boställsordningen skulle bekostas av vederbörande pastorat. I den mån sådana biträden även framdeles bleve erforderliga torde anställningen böra ordnas på sätt hittills skett, d. v. s. att Kungl. Maj:t medgäve anställande under erforderlig tid av dylikt biträde mot visst bestämt månadsarvode från kyrkofonden.

Särskilda yttranden. De sakkunnigas ordförande, domprosten *Brioth* har i särskilt yttrande förklarat sig anse, att stiftssekreterarna i Uppsala och Lund borde i lönehänseende placeras något högre än sina kolleger i övriga stift, nämligen i lönegraden B 30.

Rådmannen *Sandström* har i särskilt yttrande på anförda skäl uttalat, att stiftssekreteraren i Luleå stift borde allt fortfarande i lönehänseende jämställas med stiftssekreterarna i Uppsala och Lund och förty placeras i lönegraden B 29.

Yttranden över 1934 års domkapitelsakkunnigas förslag. Domkapitlen hava i allmänhet tillstyrkt de sakkunnigas förslag. I de fall, då erinringar framförts, hava dessa i regel avsett förhållandena vid respektive domkapitelsexpedition. Härutinnan inhämtas av ifrågavarande yttranden följande:

Domkapitlet i Uppsala. Tillräckliga skäl hade icke förebragts för ett frångående av domkapitlets tidigare uttalade mening, att stiftssekreterartjänsten borde uppflyttas i lönegraden B 30. Den hittillsvarande erfarenheten hade ådagalagt det permanenta behovet av den stiftsnotarietjänst, som enligt de sakkunnigas förslag skulle beredas extra ordinarie ställning med placering i 20:e lönegraden. Förutom den av de sakkunniga föreslagna stiftsnotarietjänsten i lönegraden B 24 borde därför inrättas en ordinarie andre stiftsnotarietjänst i lönegraden B 21. I stället för de av de sakkunniga ifrågasatta två extra ordinarie kontorsbiträdestjänsterna i 4:e lönegraden borde inrättas två ordinarie tjänster nämligen en kanslibitträdestjänst i lönegraden B 7 och en kontorsbiträdestjänst i lönegraden B 4. Ifrågavarande tjänster vore av permanent natur och förenade med arbetsuppgifter, som tillfullo motiverade den av domkapitlet föreslagna lönegradsplaceringen. Det föreslagna kanslibitträdet skulle tjänstgöra å stiftsjägmästarexpeditionen. Då stiftsjägmästaren ofta långa tider befunne sig på resa ute i stiftet, vore det av behovet påkallat, att han hade tillgång till dugande medhjälpare på sin expedition.

Domkapitlet i Linköping. Den av de sakkunniga anförda motiveringen för att expeditionsvakterna icke skulle uppflyttas i lönegrad syntes icke överensstämmande med vad rättvisan krävde.

Domkapitlet i Västerås. I samband med den nya organisationens genomförande borde, i likhet med vad som skedde vid den senaste löneregleringen för ifrågavarande befattningshavare, meddelas sådan föreskrift, att den, som under minst ett år innehåft befattning som amanuens, finge under förutsättning, att han innehade föreskriven behörighet, förordnas till innehavare av stiftsnotariebefattning vid vederbörande domkapitel utan tjänstens ledigförklarande samt att till kansliskrivare ävenledes finge utan befattningens ledigförklarande av vederbörande domkapitel förordnas å domkapitlets expedition tjänstgörande person under förutsättning, att denne under minst ett år till domkapitlets fulla belåtenhet å expeditionen utfört arbete, motsvarande vad som komme att fordras av kansliskrivaren.

Domkapitlet i Växjö. En jämförelse beträffande kostnaderna för den nya organisationen visade att Växjö skulle komma först i sjunde rummet. Den ovanintagna sammanställningen (sid. 11) rörande de förhållanden, som hade inverkan på omfattningen av arbetet vid domkapitelsexpeditionerna, gäve däremot vid handen, att Växjö i detta avseende komme på tredje plats tätt efter Uppsala. Domkapitlet lämnar i sistnämnda hänseende vissa kompletterande uppgifter. I stället för det av de sakkunniga ifrågasatta extra ordinarie kontorsbiträdet i 4:e lönegraden borde anställas ett extra ordinarie kanslibitråde i 7:e lönegraden. Arbetsprestationerna och kunnsigheten hos det på domkapitelsexpeditionen nu anställda kvinnliga biträdet vore en icke oväsentligt bidragande orsak till att antalet av domkapitlet äskade tjänstemän kunnat inskränkas på sätt som skett. De Växjö domkapitelsexpedition åvilande arbetsuppgifterna överstege enligt domkapitlets beräkningar betydligt arbetsbördan i Härnösand. Växjö borde därför erhålla en organisation av minst samma storlek och kvalitet som Härnösand.

Domkapitlet i Lund har instämt i det av stiftsnämnden därstädes avgivna utlåtande (se nedan).

Domkapitlet i Göteborg. Kansliets arbetsbörda, beträffande vars omfattning domkapitlet lämnar en omfattande redogörelse, syntes utgöra tillräcklig motivering för att stiftet — möjligen vid sidan av Växjö — placerades efter Uppsala och erhöle personal i överensstämmelse härmed. Ehuru domkapitlet ansett önskvärt, om stiftsnotarien kunnat placeras i lönegraden B 24, ville domkapitlet, därest detta icke vore möjligt, hemställa, att han måtte placeras i lönegraden B 22. Detta skulle vara fullt skäligt med hänsyn till den betydande föredragningsskyldighet, som måste anförtros åt honom, varjämte även medelsförvaltningen torde komma att åläggas honom. En extra ordinarie stiftsnotarie i 20:e lönegraden borde anställas i stället för den av de sakkunniga förordade amanuensen i 16:e lönegraden. Den hos stiftsnämnden nu anställde amanuensen hade en icke obetydlig föredragningsskyldighet, som väl motiverade en sådan placering. Att överflytta denna föredragning å den ordinarie stiftsnotarien vore icke möjligt. Den föreslagna placeringen i 16:e lönegraden måste under alla förhållanden anses för låg för att kunna tillföra expeditionen kvalificerad befattningshavare. Kontorsbiträdet, som måste förutsättas kunna utföra sådant arbete, som kansliskrivaren icke medhonne, och biträda stiftsjägmästaren, borde givas ordinarie ställning med placering i lönegraden B 4.

Domkapitlet i Karlstad. Alla stiftssekreterare, möjligen med undantag

för Visby, borde placeras i samma lönegrad. Den större arbetsmängden vid ett domkapitel funne domkapitlet motvägas genom att biträdande personal i större utsträckning ställdes till förfogande. Stiftsnotarien borde jämställas med länsnotarie och länsbokhållare av första klass och placeras i lönegraden B 24. Expeditionsvakten borde med hänsyn bland annat till det genom stiftsnämndens tillkomst avsevärt ökade arbetet uppflyttas i lönegraden B 7. Det föreslagna extra ordinarie kontorsbiträdet i 4:e lönegraden vore helt erforderligt för stiftsjägmästarens expedition och kunde icke alls påräknas för renskrivningsarbete i domkapitlets kansli. Stiftsnämnden hade föreslagit, att tjänsten skulle förvandlas till en ordinarie kanslibiträdestjänst i lönegraden B 7. Häremot hade domkapitlet intet att erinra. Här vore oundgängligen nödvändigt att till extra befattningshavare, renskrivning m. m. till domkapitlets förfogande ställdes ett anslag av 1,800 kronor.

Domkapitlet i Härnösand. Det nuvarande kontorsbiträdet, som på grund av sin utomordentliga användbarhet vore så väl förtjänt av en löneförstärkning, skulle vid bifall till de sakkunnigas förslag icke erhålla någon sådan utan tvärtom en mindre lönesänkning. Vederbörande beräknades komma att erhålla en månadslön, dyrtidstillägg inberäknat, om 249 kronor 50 öre; för närvarande utgjorde lönen 251 kronor 33 öre. Skillnaden vore visserligen icke stor, men den utvisade dock en minskning, under det att övriga tjänstemän och biträden erhöles större eller mindre löneförbättring. Domkapitlet hemställde, att någon utväg kunde finnas för att bereda befattningshavaren ifråga en lämplig avlöningsförhöjning i form av ett personligt lönetillägg eller rätt att omedelbart uppflytta i en högre löneklass eller på annat sätt. För att möjliggöra anställandet av ett halvtidstjänstgörande biträde anhölle domkapitlet om förhöjning från av de sakkunniga föreslagna 1,000 kronor till 1,200 kronor av anslagsmedlen till extra befattningshavare, renskrivning m. m.

Domkapitlet i Luleå. För önskvärdheten av att stiftssekreteraren fortfarande i lönehänseende jämställdes med stiftssekreterarna i Uppsala och Lund har domkapitlet anfört en omfattande motivering. Vidare har hemställts, att stiftsnotarien måtte placeras i lönegraden B 24, och att vid domkapitlets kansli måtte anställas ett kanslibitråde med placering i lönegraden B 7. Vid Härnösands stift, som måste anses mindre arbetskrävande än Luleå stift, hade en sådan tjänst upptagits. Slutligen har domkapitlet ifrågasatt, att expeditionsvakten vid domkapitlet skulle — eventuellt av kyrkofondsmedel — erhålla gottgörelse för det merarbete, som genom 1932 års ecklesiastika boställslagstiftning kommit att åvila honom.

Domkapitlet i Visby. Stiftssekreteraren borde erhålla placering i samma lönegrad som stiftssekreterarna i Linköping m. fl. domkapitel. Till stöd härför har anförts bland annat följande.

Landsstatstjänstemännen i samtliga län avlönades i stort sett efter samma grunder. Visserligen hade under år 1936 ett avsteg gjorts från denna regel, i det att landsfogdarna placerats i två särskilda lönegrader, därvid den lägre lönegraden tillkomme landsfogden i Gotlands län. Dock vore skillnaden i avlöning för landsfogden i de största länen och för landsfogden i Gotlands län endast en lönegrad.

Det vore möjligt, att stiftssekreterarens nuvarande lönegradsplacering grundats på en på sin tid lämnad uppgift att den dåvarande konsistorie-notariats genomsnittliga dagliga arbetstid på tjänsterummet uppginge till 5 timmar. Genom ökning av domkapitelsgöromålen samt genom tillkom-

sten av stiftsnämndsorganisationen hade stiftssekreteraren fått en sådan arbetsbörda, att en daglig arbetstid av 7 timmar i regeln ej räckte till för göromålens behöriga fullgörande. Hans dagliga arbetstid angavs av domkapitlet i skrivelse den 12 oktober 1935 under dåvarande vakanstid till ungefär 8 timmar, och denna uppgift hade fortfarande sin giltighet.

Enligt arbetsordningen vore ett av stiftssekreterarens åligganden att söka vinna den förtrogenhet med förhållandena inom stiftet, som erfordrades för ett behörigt fullgörande av hans befattning. En verlig lokal förtrogenhet torde dock ej kunna vinnas förrän efter några års tjänstgöring. Det kunde från denna synpunkt ej vara med stiftets och domkapitlets intressen förenligt, att stiftssekreterarens avlöning vore sådan, att tjänsten måste av honom i regeln betraktas som en övergångssyssla, i det han av ekonomiska skäl måste söka första lediga stiftssekreterartjänst i annat stift.

Vidare har domkapitlet framhållit, att vid domkapitlet borde anställas ett extra ordinarie kanslibitråde i 7:e lönegraden i stället för det av de sakkunniga förordade extra ordinarie kontorsbiträdet i 4:e lönegraden, detta med hänsyn till att ifrågavarande befattningshavare skulle utföra ej blott maskinskrivning utan också — till vinnande av avlastning av det juridiska bitrådets arbetsbörda — mera kvalificerat arbete, såsom förande av diariier och räkenskaper. Biträdet skulle härigenom erhålla full arbetstid. Därest samtidigt, vilket domkapitlet funne lämpligt, åt expeditivvakten överlämnades att utföra en del av maskinskrivningsarbetet, kunde full sysselsättning beredas denne.

I likhet med domkapitlet hava stiftsnämnderna med vissa detaljeringar tillstyrkt de sakkunnigas förslag. Särskild vikt hava nämnderna lagt vid att frågan om stiftsjägmästarnas anställningsförhållanden och vad därmed äger samband göres till föremål för skyndsamt utredning.

Av stiftsnämndernas yttranden inhämtas bland annat följande:

Stiftsnämnden i Uppsala har anfört i stort sett samma synpunkter som domkapitlet därstädes. Skulle det av domkapitlet tillstyrkta ordinarie kanslibiträdet ej kunna erhålla ordinarie ställning i lönegraden B 7, borde det såsom extra ordinarie placeras i 7:e lönegraden.

Stiftsnämnden i Linköping har hemställt, att i fråga om den för stiftet föreslagne amanuensen i 16:e lönegraden icke måtte uppställas villkor om juridisk utbildning. Han komme nämligen att intaga en löneställning, som vore lägre än den, som tillkomme landskanslisterna och landskontoristerna vid länsstyrelserna, vilka tjänstemän vore placerade i lönegraden B 15. Dessutom syntes det vara av stor vikt för erhållande av en ur praktisk synpunkt så lämplig arbetskraft som möjligt, att dylik begränsning icke måtte ifrågakomma. Därest stiftssekreterarna i Uppsala och Lund i enlighet med domprosten Brilioths förslag placerades i lönegraden B 30, borde övriga stiftssekreterare, med undantag av Visby, placeras i lönegraden B 29.

Stiftsnämnden i Skara. Det vore nödvändigt, att ett anslag av förslagsvis 1,000 kronor ställdes till förfogande för extra personal, renskrivning m. m., särskilt i betraktande av den icke oväsentliga ökning av stiftsnämndsarbetet, som med säkerhet kunde antagas bliva en följd av biskopslöningshemma- nens läggande under stiftsnämndens förvaltning från och med den 1 maj 1937.

Stiftsnämnden i Strängnäs anser stiftsnotarien böra med hänsyn till honom åliggande föredragningsskyldighet placeras i lönegraden B 24.

Stiftsnämnden i Växjö har till alla delar instämt i vad domkapitlet därstädes anfört.

Stiftsnämnden i Lund. Nämnden har ifrågasatt, om stiftets särställning i jämförelse med övriga stift av de sakkunniga tillräckligt observerats. Den av 1936 års riksdag och kyrkomöte antagna nya lönelagstiftningen för biskoparna finge till följd, att antalet kyrkohemman för Lunds stifts vidkommande höjdes med antalet biskopshemman eller med 44 till 129. Även den nya lagstiftningen om domkapiteln komme att medföra anspråk i icke ringa omfattning å de hos myndigheterna anställda. Givetvis hade de sakkunniga icke kunnat taga hänsyn härtill. Vidare komme redan framlagda lagförslag — såsom om klockarfastigheternas förvaltning — att taga stiftsnämnderna i anspråk för ytterligare och ingalunda obetydliga arbetsuppgifter. Då emellertid stiftsnämnden ansåge det tvivelaktigt, att några större förändringar komme att göras i de sakkunnigas förslag, ville nämnden allenast påyrka, att stiftssekreteraren i Lunds stift måtte placeras i lönegraden B 30. För stiftsnämndens förvaltning vore det oundgängligen nödvändigt, att en ordinarie stiftsnotarietjänst i lönegraden B 21 inrättades i stället för den av de sakkunniga föreslagna extra ordinarie stiftsnotarietjänsten. Med hänsyn till det stora ansvar och de betydande arbetsuppgifter på grund av den kyrkliga egendomens i stiftet storlek och värde ville stiftsnämnden föreslå, att arvodet för sekreteraren i stiftsnämnden måtte utgå med 1,200 kronor för år, räknat från och med den 1 januari 1937, i stället för av de sakkunniga föreslagna 800 kronor.

Stiftsnämnden i Göteborg. Den extra amanuensen hade en betydande föredragningskyldighet, vilket bland annat nödvändiggjordes därav, att den å domkapitlets stat uppförde amanuensen vore helt sysselsatt med de omfattande domkapitelsärendena. Nämnden ansåge därför alla skäl tala för att den för stiftet upptagna amanuensen uppfördes i 20:de lönegraden såsom extra ordinarie stiftsnotarie. Kontorsbiträdet borde uppföras såsom ordinarie i lönegraden B 4. Det förhållande, att en kansliskrivartjänst inrättades, finge nämligen icke medföra, att nämndens nuvarande skrivbiträde, som i stor utsträckning anlitas för kvalificerat arbete och visat sig vara mycket användbart, erhöle sämre lön än vad nu vore fallet.

Stiftsnämnden i Karlstad har anfört i stort sett samma synpunkter som domkapitlet därstädes. Särskilt har nämnden understrukit vikten av att det av de sakkunniga föreslagna extra ordinarie kontorsbiträdet i 4:e lönegraden gäves ställningen av ordinarie kanslibiträde i lönegraden B 7. Hennes tjänsteuppgifter vore närmast jämförliga med dem, som ankomme på kanslibiträderna å domänverkets jägmästarexpeditioner. Dessa hade numera erhållit ordinarie ställning med placering i sistnämnda lönegrad.

Stiftsnämnderna i Härnösand och Luleå hava yttrat i huvudsak detsamma som domkapiteln därstädes. Sistnämnda stiftsnämnd har dock ej gjort särskild hemställan beträffande de av domkapitlet berörda frågorna om stiftsnotariens och kanslibiträdets avlöningsförmåner, vilka befattningshavare huvudsakligen skulle komma att sysselsättas med domkapitelsgöromål.

Stiftsnämnden i Visby har betonat angelägenheten av att stiftssekreterartjänsten i Visby icke längre placerades i lägre lönegrad än motsvarande tjänster i övriga stift, Uppsala och Lunds stift undantagna. Den juridiskt utbildade extra ordinarie tjänstemannen, som i regel torde komma att vara föredragande hos nämnden, borde erhålla lön enligt 21:a lönegraden. Be-

träffande kanslibiträdes- och expeditiionsvaktstjänsterna har nämnden intagit samma ståndpunkt som domkapitlet.

Styrelsen för domkapitelstjänstemännens förening har ifrågasatt följande ändringar i de sakkunnigas förslag, nämligen att samtliga stiftssekreterare borde hänföras till lönegraden B 30, att vid domkapitel, där enligt förslaget endast en ordinarie stiftsnotarie skulle finnas, denne skulle placeras i lönegraden B 24, att de föreslagna extra ordinarie stiftsnotarietjänsterna vid domkapitlen i Uppsala och Lund skulle förändras till ordinarie sådana tjänster i lönegraden B 21, att den föreslagna amanuens tjänsten vid domkapitlet i Visby skulle ändras till extra ordinarie stiftsnotarietjänst i 20:e lönegraden, att de föreslagna amanuens tjänsterna vid domkapitlen i Växjö och Göteborg skulle uppflyttas till 18:e lönegraden samt att expeditiionsvakterna måtte hänföras till lönegraden B 7.

Av styrelsens yttrande inhämtas:

Domkapitlen och stiftsnämnderna föredede såsom förvaltningsmyndigheter en från andra dylika myndigheter säregen organisation så till vida, att ledamöterna — med undantag för biskopen och i stiftsnämnden sekreteraren — innehade ledamotskapet endast såsom ett mindre uppdrag vid sidan av annat levnadskall. Härtill komme, att tyngdpunkten av biskopens arbete givetvis måste vara förlagd till den andliga ledningen av stiftet. Under sådana omständigheter komme självfallet förvaltningsgöromålen huvudsakligen att vila på tjänstemännen. Berörda göromål uppginge nu till omkring 80 à 90 procent av arbetsbördan, och de torde icke komma att framdeles minska, då den genomförda domkapitelsreformen lämnade dessa arbetsuppgifter oförändrade. Tjänstemännens insats i det administrativa arbetet måste bli större, betydelsefullare och självständigare än vid ett verk, där ledamöterna hade verkets arbete till livsuppgift. Denna omständighet förtjänade särskilt beaktande vid övervägande av förevarande ärende.

I detta sammanhang förtjänade ock framhållas det självständiga ansvar, som enligt prejudikat ålåge redogörare för domkapitlets och stiftsnämndens medelsförvaltning. Jämlikt utslag den 20 mars 1935 av kammarrätten hade nämligen en redogörare, som vid klandrade utbetalningen följt ett domkapitlets beslut, ändock förklarats skyldig att själv återbetala felaktigt utordnade medel (med sedvanligt förbehåll om rätt att hos vederbörande söka sitt åter efter befogenhet).

Tidigare hade allmänt uttalats — styrelsen hänvisar till sid. 95—97 i domkapitelsakkunnigas betänkande till lag om domkapitel — den meningen att, om *stiftssekreteraren* erhöle ställning som ledamot av domkapitlet, han såsom en följd därav borde hänföras till lönegraden B 30. Då emellertid vid den nya domkapitelslagens antagande sådan ledamotsställning ej bereddes honom, kunde sålunda denna omständighet synas tala mot en dylik lönegradsplacering. Styrelsen funne emellertid vid närmare skärskådande ett sådant resonemang icke hållbart. Stiftssekreterarens ställning hade ändock förstärkts, enär han enligt den nya lagen skulle i de såsom särskilt besvärliga ansedda rättegångsmålen intaga ställning såsom ledamot. Han hade ävenledes skyldighet att mottaga uppdrag att vara ledamot i stiftsnämnden samt förordnande att vara adjungerad ledamot av domkapitlet.

Såsom i förarbetena till ovannämnda lag påvisats, stode vidare stiftssekreteraren genom den honom tillerkända ställningen såsom föredragande med reservationsrätt mycket nära ledamotskapet. Om icke formellt så hade han dock reellt ansvar för besluten. Då hans ledamotskap avvisades, framhölls ock, att den juridiska och administrativa sakkunskapen skulle tillföras domkapitlet genom stiftssekreteraren. Dennes inverkan på förvaltningsärendenas avgörande framstode därför såsom mycket betydelsefull. Genom ledamotskapet av stiftsnämnden komme därjämte stiftssekreteraren, då stiftsnämndens andel av domkapitlet-stiftsnämndens samlade arbetsbörsa torde — såsom de sakkunniga beräknat — uppgå till omkring hälften, faktiskt att få ställning och ansvar såsom ledamot beträffande hälften av arbetsuppgifterna. Det ringa stiftsnämndsarvodet utgjorde icke på långt när compensation för hans därigenom ökade arbete och ansvar. Men även i det fall, då stiftssekreteraren ej vore ledamot av stiftsnämnden, komme han ändock i sin mån att få stark känning av den för den gemensamma expeditionen genom stiftsnämndsarbetets ansvällning ökade arbetsbördan. Därför kunde det icke heller anses riktigt att bereda vederlag för den stegrade arbetsbelastningen endast i form av höjning av arvodet till stiftsnämndens sekreterare. De sakkunniga hade i rätt känsla härför föreslagit lönegradsuppflyttning.

Desslikes borde i detta sammanhang icke förbises, att inom den centrala statsförvaltningen ledamotskap av respektive verk icke alltid vore förutsättning för placering i lönegraden B 30. Här kunde pekats på kanslerssekreteraren. Dessutom vore visst icke alla ämbetsmän i byråchefsställning ledamöter av sina förvaltningsinstitutioner men tillhörde ändock nämnda lönegrad. Med en sådan ämbetsman i byråchefsgraden torde stiftssekreteraren kunna i arbetshänseende jämföras, varvid dock vore att märka att stiftssekreteraren genom reservationsrätten kunde synas intaga en starkare tjänsteställning än här avsedd byråchef, som saknade sådan rätt.

Styrelsen, som väl ansåge, att beaktansvärda skäl talade för klassindelning av stiftssekreterartjänsterna, ansåge dock att motskålen väjde tyngre samt hyste den övertygelsen, att de skiljaktigheter i fråga om arbetet, som kunde förekomma, icke vore av så stor betydelse, att de borde motivera en lönedifferentiering.

Även om styrelsen med tillfredsställelse tagit del av de sakkunnigas förslag om uppflyttning av de nuvarande *stiftsnotariatjänsterna* genom desammas ombildning till stiftsnotariatjänster i lönegraden B 21, så hade dock styrelsen vid närmare övervägande funnit, att en sådan tjänsteställning för de senares innehavare knappast kunde anses tillräcklig med hänsyn till de skärpta krav, som numera måste ställas på dessa tjänstemän. Den föreslagna lönegradsplaceringen, B 21, vore till fyllest, om icke föredragningsskyldighet i stor utsträckning måst åläggas dem. Vid samtliga domkapitel med några undantag hade nämligen den ökade arbetsbördan gjort det nödvändigt att för underlättande av stiftssekreterarnas arbete taga icke blott de nuvarande stiftsnotarierna utan även de nuvarande amanuenserna i anspråk för självständig föredragning — en anordning, som måste bli bestående för framtiden och som måste utvidgas, i den mån arbetet ytterligare tillvuxer. Det kunde vid nu upplysta förhållande icke synas vara annat än en gärd av rättvisa och billighet, att tjänstemannen för det sålunda mera kvalificerade och ansvarsfulla arbetet finge en compensation genom särskild ersättning för föredragningsskyldigheten. Då emellertid här vore fråga om en perma-

nent sådan skyldighet, borde denna ersättning lämnas på så sätt, att tjänsten hänfördes till lönegraden B 24 — den lägsta lönegrad, som vore avsedd för tjänsteman med föredragningskyldighet.

Riktigheten av denna sin uppfattning funne styrelsen ock bestyrkas genom en jämförelse med den ämbetsmyndighet, som närmast kunde jämföras med domkapitlet-stiftsnämnden, nämligen länsstyrelsen. Vid de mindre länsstyrelserna, där endast en länsnotarie, respektive länsbokhållare funnes anställd, vore nämligen denne alltid placerad i lönegraden B 24 — icke B 21 — liksom vid den minsta länsstyrelsen — den i Visby, där assessor saknades — länsnotarien, respektive länsbokhållaren tillhörde sagda lönegrad B 24.

På grund av det anförda ansåge styrelsen det vara av förhållandena motiverat, att, förutom de båda första stiftsnotarierna i Uppsala och Lund, jämväl stiftsnotarierna vid övriga domkapitel, med undantag för det i Visby, hänfördes till lönegraden B 24.

De av de sakkunniga föreslagna extra ordinarie stiftsnotariatjänsterna i 20:e lönegraden borde, då för framtiden bestående behov av desamma förefunnas, omändras till ordinarie stiftsnotariatjänster i lönegraden B 21.

Vid Visby domkapitel skulle enligt de sakkunnigas förslag anställas en amanuens i 18:e lönegraden. Med hänsyn till de krav, som måste ställas på denna tjänsteman såsom stiftssekreterarens närmaste man, syntes det erforderligt att i stället anställdes en extra ordinarie stiftsnotarie i 20:e lönegraden.

Tjänsteman i lägre lönegrad än B 24, som finge sig ålagd föredragningskyldighet, syntes böra erhålla vederlag härför genom skälig, med hänsyn till dennas omfattning avpassat särskilt arvode.

Vad anginge *amanuenserna*, hade beträffande amanuensen vid domkapitlet i Visby styrelsen ifrågasatt sådan förändring, att i stället skulle anställas en extra ordinarie stiftsnotarie i 20:de lönegraden. Från Göteborg hade framhållits att, då därvarande domkapitel — jämte Växjö domkapitel — vore det näst efter domkapitlet i Uppsala och Lund mest arbetstyngda, starka skäl talade för placering av amanuensen vid detta domkapitel i 18:e lönegraden. En sådan ändring syntes styrelsen vara befogad och borde gälla även amanuensen vid Växjö domkapitel.

Inrättandet av *kansliskrivartjänster* innebure en mycket påtaglig vinst för arbetet å expeditionerna och fyllde ett länge konstaterat reformbehov. Sådana befattningshavare samt *kanslibiträden* borde efter arten och omfattningen av arbetsuppgifterna anställas å de skilda expeditionerna.

Styrelsen ansåge, att den från domkapitel och stiftsnämnder så gott som enhälligt framförda opinionen om *expeditionsvakternas* uppflyttning i lönegraden B 7 borde tillmötesgå såsom vittnande om behovet av och det berättigade i en sådan förbättrad ställning. Styrelsen åberopade härvid såsom stöd jämväl den omständigheten, att universitetsvaktmästarna vore placerade i sistnämnda lönegrad, även då endast en vaktmästare funnes anställd vid expeditionen, respektive institutionen.

Det syntes tacknämligt, att expeditionerna — blott med ett undantag — enligt förslaget skulle utrustas med ett eller flera extra ordinarie *kontorsbiträden* i 4:e lönegraden. En sådan löneplacering vore starkt motiverad med hänsyn till arbetets art och betydelse samt stode i överensstämmelse med förhållandet vid länsstyrelserna. Detta vore ock en gärd av rättvisa mot den personal, som härigenom finge sin ställning förbättrad.

Stiftsjägmästareföreningen har ingående motiverat behovet av en förbättring av stiftsjägmästarnas och de biträdande stiftsjägmästarnas anställnings- och avlöningsförhållanden samt hemställt om skyndsamt utredning av denna fråga.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd, som icke funnit något att erinra mot de sakkunnigas förslag till personalorganisation, har beträffande den föreslagna löneställningen yttrat följande:

Av den framlagda utredningen syntes det lönenämnden otvivelaktigt framgå, att arbetsmängden å domkapitelskanslierna ökat efter genomförandet av 1932 års ekklesiastika lagstiftning. Emellertid hade lönenämnden för sin del icke kunnat finna, att denna ökning, som till största delen syntes avse de rent kamerala arbetsuppgifterna, i någon högre grad hänförde sig till de göromål, som åvilade stiftssekreterarna i denna deras egenskap. Den inverkan, som den utvidgade kansliverksamheten tilläventyrs haft på *stiftssekreterarens* åligganden, hade enligt lönenämndens mening icke visats vara av sådan beskaffenhet, att densamma åtminstone för närvarande kunde sägas utgöra tillräckligt stöd för en allmän höjning av stiftssekreterarnas löneställning. Nämnden erinrar även, att för mötande av de ökade göromålen stiftssekreterarna enligt förslaget skulle erhålla kvalificerat arbetsbiträde genom inrättande av stiftsnotariebefattningar. I detta sammanhang syntes böra framhållas, att arten och omfattningen av de arbetsuppgifter, som kunde åvila stiftssekreterare vid fullgörande av uppdrag såsom sekreterare i stiftsnämnd, saknade betydelse för avgörande av frågan om stiftssekreterarbefattningarnas lönegradsplacering. Lönenämnden finge för sin del med hänsyn till det anförda avstyrka den föreslagna uppflyttningen av ifrågavarande befattningar i högre lönegrad.

Beträffande storleken av de särskilda *arvodena för uppdrag såsom sekreterare i stiftsnämnd* hade lönenämnden funnit sig sakna möjlighet att bedöma detta spørsmål.

De sakkunniga hade föreslagit, att vid vartdera av domkapitlen i Uppsala och Lund skulle finnas en befattning såsom *förste stiftsnotarie* i lönegraden B 24. Även om vissa skäl kunde tala för att vid dessa tvenne domkapitel, där arbetsbördan otvivelaktigt vore större än vid något av de övriga, inrätta en dylik befattning i löneställning mellan stiftssekreteraren och stiftsnotarien, hyste nämnden tvekan, huruvida det med hänsyn till beföringsgången å detta område kunde befinnas ändamålsenligt att vidtaga en dylik anordning. Därest de föreslagna notarietjänsterna i lönegraden B 24 skulle komma att inrättas, kunde man utgå från, att rekryteringen till stiftssekreterarbefattningarna som regel skulle komma att ske från någondera av sagda båda notarietjänster, vilka därigenom skulle bli vakanta med jämförelsevis korta mellantider. Detta förhållande komme även att verka därhän, att en förtjänt stiftsnotarie i lönegraden B 21 i regel bleve utesluten från att vinna befördran direkt till stiftssekreterare vid det domkapitel, där han tjänstgjorde. Då nu nämnda omständigheter kunde vara ägnade att inverka ofördelaktigt å kontinuiteten i tjänsteverksamheten, hade lönenämnden ansett det böra tagas under övervägande, huruvida icke befattningarna i fråga i stället borde utbytas mot stiftsnotarietjänster i lönegraden B 21.

Enligt de sakkunnigas förslag skulle, därest förste stiftsnotariebefattningar i lönegraden B 24 inrättades, de nuvarande stiftsnotarierna utan ansökan

erhålla fullmakt å de nya befattningarna. Lönenämnden ansåg för sin del, att ifrågavarande tjänster borde tillsättas efter ansökningsförfarande i vanlig ordning, därest icke Kungl. Maj:t efter prövning i varje särskilt fall funne skäl annorlunda förordna. Motsvarande förhållande torde böra gälla jämväl med avseende å de av de sakkunniga föreslagna kansliskrivarbefattningarna, beträffande vilka de sakkunniga ifrågasatt, att de i viss utsträckning skulle tillsättas utan ansökan.

I den föreslagna personaluppsättningen vid domkapitelsexpeditionen i *Skara* inginge en extra ordinarie kontoristbefattning i 15:e lönegraden. I stället hade med inrättande i detta stift av den i normalplanen upptagna kansliskrivarbefattningen ansetts böra tillsvidare anstå. De sakkunniga hade vidare funnit skäl vara för handen att under motsvarande tid å expeditionen anställa ett extra ordinarie kanslibitråde. Den sålunda föreslagna anordningen hade föranletts av ett av stiftsnämnden uttalat önskemål att kunna bereda en nuvarande tjänsteman hos nämnden fast anställning med åtnjutande av de löneförmåner, som enligt de sakkunnigas uppfattning svarade mot det arbete, som av honom utfördes. Lönenämnden hölle före, att den av de sakkunniga uppgjorda normalorganisationen i möjligaste mån redan från början borde följas vid upprättande av personalstater vid de olika domkapitlen. Med hänsyn härtill ville lönenämnden föreslå, att jämväl vid domkapitlet i *Skara* inrättades en ordinarie kansliskrivarbefattning, varvid den föreslagna kontoristtjänsten borde utgå. I stället torde den för befattningen nu avsedde tjänstemannen, därest han erhöle befattningen, kunna beredas en lönefyllnad, motsvarande den löneminskning, han vid erhållandet av kansliskrivarbefattningen finge vidkännas.

Vid domkapitelsexpeditionen i *Härnösand* hade på anförda skäl föreslagits inrättande av en extra ordinarie kanslibitrådesbefattning, vilken skulle besättas med en för närvarande hos domkapitlet anställd tjänsteman. Lönenämnden förutsatte, att vid sedermera inträdande ledighet å befattningens densamma i överensstämmelse med den förordade normalorganisationen ombildades till en extra ordinarie kontorsbitrådesbefattning.

De sakkunnigas uttalanden rörande frågan om anställningsförhållandena för *stiftsjägmästare* och *biträdande stiftsjägmästare* hade lönenämnden, vid det förhållandet att utredningen i denna del icke utmynnat i särskild hemställan av de sakkunniga, ansett sig icke böra upptaga till granskning.

I övrigt hade de sakkunnigas föreliggande betänkande icke givit lönenämnden anledning till något särskilt uttalande.

I särskilt yttrande har *suppleanten i lönenämnden Anna Tholander* uttalat såsom sin uppfattning, att för de kamerala uppgifternas handhavande borde på varje domkapitels stat uppföras en tjänst i lägst lönegraden B 15. Det syntes icke riktigt att en person, som skulle handhava allt det ekonomiska med dess ansvar och risker, ej skulle förunnas högre avlöning än den, som gäves åt en kansliskrivare.

Kammarkollegiet har yttrat följande:

Emot den av de sakkunniga föreslagna *organisationen av domkapitelkanslierna* syntes intet vara att erinra. De sakkunniga hade förklarat att arbetsbördan i Strängnäs, Västerås, Karlstad och Härnösand vore mindre än i övriga stift, Visby stift därvid undantaget, och hade beträffande Strängnäs och Västerås icke föreslagit anställande av någon amanuens, men däremot i personalstaten för vartdera av domkapitlen i Karlstad och Härnösand upp-

tagit en amanuens tjänst. Med hänsyn till vad kollegium hade sig bekant rörande arbetsbelastningen inom Karlstads och Härnösands stift, saknade kollegium anledning till erinran mot vad de sakkunniga föreslagit beträffande organisationen av därvarande kanslier.

Vad de sakkunniga anfört beträffande *stiftsjägmästarna* hade icke givit kollegium anledning till annan erinran, än att de sakkunniga icke syntes hava undersökt, i vad mån stiftsjägmästarna fullgjorde arbetsuppgifter, som eljest kommit att åligga respektive kansli. En utredning i sagda hänseende syntes särskilt önskvärd beträffande de fyra stift, varinom funnes anställd stiftsjägmästare, som ej för närvarande vore heltidsanställd men enligt de sakkunnigas förslag skulle bliva detta.

I fråga om befattningshavarnas inplacering i lönegrader ansåge kollegium skäl icke hava förebragts för uppflyttning av *stiftssekreterarna* med undantag av stiftssekreteraren i Visby. I den mån arbetet inom kanslierna ökades, syntes detta böra, på sätt skett och nu ånyo föresloges, föranleda anställande av ytterligare arbetskrafter, men syntes näppeligen kunna motivera stiftssekreterarnas uppflyttning i högre lönegrad. Vad anginge stiftssekreterartjänsten i Visby, torde kunna erinras, att utredningen gäve vid handen, att arbetet inom Visby stift vore av den omfattning, att där behövde anställas förutom stiftssekreterare en amanuens samt en heltidstjänstgörande stiftsjägmästare. Då sålunda stiftssekreteraren i Visby finge antagas hava full sysselsättning samt å innehavaren av denna tjänst måste ställas enahanda kvalifikationskrav som å innehavare av annan stiftssekreterartjänst, syntes det knappast motiverat att ställa stiftssekreteraren i Visby i avsevärt sämre löneställning än övriga stiftssekreterare, som för närvarande vore fallet och även föreliggande förslag innebure. Skulle inom Visby stift anställas en heltidstjänstgörande stiftsjägmästare med lön enligt lönegraden B 26, syntes skäligt, att stiftssekreteraren icke ställdes sämre i lönehänseende än stiftsjägmästaren.

Kollegium kunde icke finna, att de sakkunniga anfört skäl, som kunde motivera en höjning av *arvodena för stiftsnämndernas sekreterare*. Dessa arvoden avsåge icke att utgöra ersättning för nämndernas expedition- och kansliarbete, då detta ålåg domkapitlens kanslier, och enkannerligen stiftssekreterarna i denna deras egenskap. I de fall stiftssekreterare eller annan domkapitelstjänsteman tillika vore sekreterare och ledamot i stiftsnämnden — och detta syntes för närvarande vara fallet vid samtliga stiftsnämnder — kunde nämnda arvode icke heller gärna vara avsett att utgöra full ersättning för det särskilda arbete, som kunde åligga tjänstemannen såsom sekreterare och ledamot i nämnden, alldenstund åtskilligt av detta arbete i annan form tidigare ålegat honom såsom tjänsteman hos domkapitlet. Ur organisatorisk synpunkt syntes för övrigt ifrågavarande anordning med särskilt arvode till domkapitelstjänsteman för ledamotskap i stiftsnämnd, vilket särskilda uppdrag förutsattes skola utföras å tjänstetid och svårligen torde kunna fullgöras å annan tid, vara oegentligt. Som jämförelse nämner kollegium, hurusom inom ett flertal statens verk befattningshavare, som icke innehade ledamotstjänst, enligt verkens instruktioner hade skyldighet att vid handläggning av vissa grupper av ärenden inträda såsom ledamöter utan rätt att för sådant arbete bekomma särskild ersättning. Skäl syntes föreligga att verkställa utredning om en sådan organisation av stiftsnämnderna, att stiftssekreteraren bleve ledamot av densamma på grund av sin tjänsteställning. I sammanhang härmed finge tagas under övervägande, om

det särskilda arvodets bortfallande borde föranleda förändrad lönegradsplacering för stiftssekreteraren. Därest överhuvudtaget nämnda särskilda arvoden skulle bibehållas, funne kollegium emellertid icke anledning tillstyrka de sakkunnigas förslag om höjning av samma arvoden.

Kollegium avstyrkte förslaget att i Lund och Uppsala inrätta *förste stiftsnotarietjänster* i lönegraden B 24. Det torde icke kunna komma ifråga, att kräva högre kvalifikationer hos innehavarna av dessa tjänster än hos övriga stiftsnotarier. Icke heller syntes lämpligt att, på sätt de sakkunniga antydde, göra dessa tjänster i Lund och Uppsala till ett slags gradpasserar-tjänster, från vilka stiftssekreterartjänsterna skulle huvudsakligen rekryteras.

I övrigt hade vad de sakkunniga föreslagit icke givit kollegium anledning till erinran.

Enligt vid kollegiets utlåtande fogat protokollsutdrag har *föredraganden, kammarrådet Grönvall* förklarat sig icke kunna instämma i vad kollegiets majoritet anfört i fråga om ersättning till stiftssekreterare såsom ledamot och sekreterare i stiftsnämnd. Skulle det särskilda arvodet till berörda ledamot av stiftsnämnden tagas bort, syntes ersättningen till ordföranden, då denne utgjordes av stiftets biskop, med lika skäl böra bortfalla. Emellertid ansåge Grönvall, att båda de av domkapitlet utsedda ledamöterna borde liksom övriga stiftsnämndens ledamöter åtnjuta arvoden. Grönvall anslöte sig till det av de sakkunniga i nämnda hänseende framlagda förslaget med den ändringen, att han ansåge arvodena till de ledamöter av stiftsnämnden, som tillika tjänstgjorde såsom sekreterare hos respektive nämnd, böra höjas med 200 kronor utöver vad de sakkunniga föreslagit.

Statskontoret har yttrat följande:

Föreliggande förslag vore till sina *huvudgrunder* uppbyggt efter de linjer, statskontoret tidigare varit i tillfälle antyda, och innebure sålunda, att domkapitlens personal- och omkostnadsstater skulle utökas i den omfattning, att medel för avlöande av kanslipersonal och för expensutgifter — med undantag för vissa hyresutgifter — icke vidare skulle behöva ställas till stiftsnämndernas förfogande. Till bestridande av kostnaderna för dessa stater skulle i stället kyrkofonden bidra med ett belopp, motsvarande de beräknade utgifterna för handhavandet av stiftsnämndernas kansligöromål, av de sakkunniga uppskattat till 50 procent av staternas slutsumma. Statskontoret tillstyrkte vad de sakkunniga härutinnan föreslagit.

Såsom de sakkunniga framhållit, mötte stora svårigheter att bedöma *storleken av det personalbestånd*, som kunde vara erforderligt för att domkapitels expeditionerna skulle kunna på ett tillfredsställande sätt handhava här ifrågavarande arbetsuppgifter. Under sådana förhållanden borde givetvis all försiktighet iakttagas vid uppbyggandet av en fastare organisation för dessa arbetsuppgifter. Då de sakkunnigas förslag emellertid i stort sett icke syntes innebära utökning av de arbetskrafter, som nu funnes tillgängliga för arbetets utförande, ville statskontoret icke göra någon erinran ifråga om personaluppsättningens storlek.

Vad anginge de olika befattningarnas placering i lönegrad, hade statskontoret intet att erinra emot att *stiftsnotarie* i likhet med vad hittills skett hänfördes till lönegraden B 21. Däremot kunde ämbetsverket icke finna

att tillräckliga skäl anförts för att hos Uppsala och Lunds domkapitel inrätta förste stiftsnotarietjänster i lönegraden B 24. Dessa tjänster borde, därest de ansåges behövliga, likaledes placeras i lönegraden B 21. De skäl, som föranlett de sakkunniga att föreslå inrättande vid domkapitlen av *kansliskrivarebefattningar*, funne statskontoret värda beaktande och hade följaktligen intet att erinra mot att dylika tjänster uppfördes i personalstaterna. I likhet med de sakkunniga ansåge statskontoret, att någon uppflyttning i lönegrad av *expeditionsvaktsbefattningarna* icke i detta sammanhang kunde komma ifråga.

Vad de sakkunniga föreslagit rörande uppflyttning i lönegrad av *stiftssekreterarna* kunde statskontoret icke biträda. Såvitt av utredningen framginge, vore den arbetsökning, som inträffat, att hänföra till stiftsnämndsärenden, medan domkapitlens arbetsuppgifter minskat. 1932 års eklestiska boställslagstiftning syntes statskontoret under sådana förhållanden icke kunna åberopas såsom motiv för en lönereglering för stiftssekreterarna, i varje fall ej under annan förutsättning, än att dessa befattningshavare obligatoriskt — och utan särskild ersättning — skulle vara sekreterare jämväl i stiftsnämnderna. Då så icke för närvarande vore fallet, avstyrkte statskontoret de sakkunnigas förslag i denna del.

Däremot ville statskontoret icke motsätta sig en förhöjning, på sätt de sakkunniga föreslagit, av de *arvoden till stiftsnämndernas sekreterare*, som utginge från kyrkofonden.

Vad de sakkunniga i övrigt anfört rörande *personalstaterna för de skilda domkapitelsexpeditionerna* föranledde intet uttalande från statskontorets sida.

I likhet med de sakkunniga vore statskontoret av den uppfattningen att, därest föreliggande förslag med avseende å domkapitlens personalstater vunne bifall — i vilket fall de på grund av stiftsnämndernas verksamhet tillkomna kanslitjänstemännen skulle få sina anställnings- och pensionsförhållanden reglerade i överensstämmelse med vad som gällde för statens tjänstemän i allmänhet — billigheten syntes kräva att också *stiftsjägmästarna och biträdande stiftsjägmästare* gjordes delaktiga av motsvarande förmåner.

Domkapitlens anslagsäskanden för budgetåret 1937/1938. Som ovan nämnts, hava domkapitlen och förutvarande Stockholms stads konsistorium under år 1936 inkommit med framställningar om anslag för nästa budgetår. Dessa framställningar gjordes, innan 1934 års domkapitelssakkunniga avgåvo sitt ovanberörda förslag. I vad angår anslag till avlöningar, torde, såvitt jag kunnat bedöma, domkapitlens anslagsäskanden hava genom berörda förslag kommit i sådant läge, att det ej är nödvändigt att här närmare ingå på dessa äskanden. Allenast må framhållas, att dåvarande *Stockholms stads konsistorium* med hänsyn till belastningen ifrågasatt höjning av den i avlöningsstaten uppförda delposten till arvodesförhöjning till sekreteraren från förslagsvis 540 kronor till förslagsvis 1,080 kronor.

Statskontoret har i utlåtande den 7 januari 1937 tillstyrkt sistberörda förslag ävensom förordat, att delposten till vikariatsersättningar m. m. skulle, sedan ovannämnde Malmström vid Lunds domkapitel avgått med pension, sänkas från förslagsvis 760 kronor till förslagsvis 585 kronor.

Departement-
schefen.

1932 års ecklesiastika boställslagstiftning innebar, såsom av den lämnade redogörelsen framgår, en genomgripande förändring av det ecklesiastika boställsväsendets administrativa ledning. Domkapitlen befriades nästan helt från de med boställsväsendet sammanhängande uppgifterna, och i stället inrättades inom stiftet särskilda kontrollorgan, stiftsnämnder, med närmaste uppgift att hava inseende och vård över den ecklesiastika boställsjorden samt övrig till kyrkliga behov och ändamål avsedd fast egendom inom stiftet. Man synes hava till en början antagit, att domkapitelkanslierna skulle kunna utan särskild kostnad ombesörja de med stiftsnämndernas verksamhet förenade administrativa göromålen. Detta visade sig emellertid icke möjligt. Med stöd av den i 6 § ecklesiastika boställsordningen meddelade föreskriften om att Kungl. Maj:t äger, i den mån sådant prövas skäligt, ur kyrkofonden bevilja erforderliga anslag för gäldande av kostnader för nämndernas verksamhet har kyrkofonden i betydande utsträckning tagits i anspråk för stiftsnämndernas räkning, bland annat för avlönande av biträden med kansligöromål och för renskrivning. De för sistberörda ändamål anvisade anslagen hava enligt det föregående stigit från 54,250 kronor för budgetåret 1933/1934 till 71,600 kronor för löpande budgetår.

Redan tidigare av statskontoret och nu senast av 1934 års domkapitelsakkunniga hava påpekats olägenheterna med den dubbla anvisningen av medel till de för domkapitlen och stiftsnämnderna gemensamma kanslierna. Befattningshavarna anställas av olika myndigheter och avlönas efter skilda grunder. Anslagsbehovet för domkapitlen kan ej ses i samband med stiftsnämndernas speciella behov. Anslagsbedömningen försvåras följaktligen och avvägningen av anslagsmedlen mellan de särskilda stiftet kan ej ske efter enhetliga normer.

De sakkunniga, vilka funnit sig kunna konstatera en av den nya boställsordningen föranledd bestående ökning av arbetsbelastningen å domkapitels-expeditionerna, hava med hänsyn till nyssberörda olägenheter och i anknytning till vissa av statskontoret tidigare framförda förslag ifrågasatt, att all den för vederbörande domkapitel och stiftsnämnder erforderliga kanslipersonalen — stiftsjägmästarna, de biträdande stiftsjägmästarna och de skogligen biträdena dock undantagna — skulle avlönas från det under åttonde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till Domkapitlen: Avlöningar och detta anslag beredas ersättning för de kostnader, som skäligen kunna anses belöpa på stiftsnämnderna, genom omföring till anslaget av medel från kyrkofonden. Efter vissa undersökningar hava de sakkunniga kommit till den slutsatsen, att omkring 50 procent av berörda sammanlagda personalkostnader böra bestridas av kyrkofonden.

De sakkunnigas ifrågavarande förslag, som tillstyrkts av alla de myndigheter, vilka yttrat sig över detsamma, och som även ansetts stå i principiell överensstämmelse med vissa av 1932 års riksdag gjorda uttalanden, har

synts mig välgrundat och även i detaljerna lämpligt avvägt. Jag anser mig därför böra tillstyrka detsamma.

Med hänsyn till nyssberörda föreskrift i boställsordningen och i betraktande av att i 6 § kyrkofondslagen meddelas en allmän föreskrift om att av fonden skola utgöras omkostnader för stiftsnämndernas verksamhet, lärer förslaget ej erfordra ändring i gällande författningsbestämmelser. I anslutning till de sakkunniga bör vidare framhållas, att kyrkofonden ej bör deltaga i kostnaderna för Stockholms domkapitel, eftersom vid detta domkapitels sida icke finnes någon stiftsnämnd, och ej heller till någon del bestrida de utgifter för arvoden och annan ersättning åt vissa domkapitelsledamöter m. m., som enligt det ovanstående gäldas ur den i avlöningsstaten för domkapitlen ingående anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, och som ej hava något samband med stiftsnämnderna. I likhet med de sakkunniga anser jag, att kyrkofondens andel i berörda personalkostnader icke bör sättas i relation till belastningen å anslaget utan till anslagets i riksstaten år från år angivna storlek. Vid förändringar i storleken av de under anslaget beräknade kostnader, vartill fonden enligt det ovanstående bör bidraga, synes det till anslaget från kyrkofonden omförda beloppet böra jämkas uppåt eller nedåt.

Strängt taget borde fonden åläggas bidrag jämväl med 50 procent av de på den avsedda personalen belöpande kostnaderna för dyrtidstillägg. Då emellertid en sådan anordning är svår att tekniskt genomföra och ej heller föreslagits av de sakkunniga och de i ärendet hörda myndigheterna, vill jag icke ifrågasätta en dylik åtgärd utan endast framhålla, att kyrkofonden vid sådant förhållande ej kan anses bliva för hårt anlitad för de ändamål, som här avses.

De sakkunniga hava verkställt ingående undersökningar rörande personalbehovet vid domkapitlen och i samband därmed till övervägande upptagit jämväl vissa lönefrågor. Jag skall här först beröra ifrågavarande lönefrågor och i samband därmed vissa av de sakkunniga framlagda förslag rörande införande av nya tjänstemannakategorier vid domkapitlen.

Vad först angår *stiftssekreterarna*, hava de sakkunniga förslagit, att dessa befattningshavare, som nu åtnjuta lön i Uppsala, Lund och Luleå i lönegraden B 28, i Visby i lönegraden B 24 och i övriga stift i lönegraden B 27, skulle med undantag av stiftssekreteraren i Luleå uppflyttas en lönegrad. Som motiv härför har anförts i huvudsak, att stiftssekreterarna, vilkas arbetsuppgifter och ansvar i och för sig syntes väl motivera en förmånligare löneställning än den nuvarande, i egenskap av chefer för domkapitelsexpeditionerna genom den utvidgade kansliverksamheten fått ökad arbetsbörda och större ansvar än tillförne, och att den numera beslutade omorganisationen av domkapitlen kunde förväntas komma att ställa ännu större anspråk på dessa befattningshavare. Av yttrandena över de sakkun-

nigas ifrågavarande förslag inhämtas, att domkapitlet och stiftsnämnden i Uppsala, respektive Lund ansett stiftssekreterartjänsten i Uppsala, respektive Lund böra placeras i lönegraden B 30. Domkapitlet och stiftsnämnden i Karlstad hålla före, att alla stiftssekreterare, möjligen med undantag för Visby, böra placeras i samma lönegrad. Denna uppfattning kommer mer utvecklad igen i det yttrande, som avgivits av styrelsen för domkapitels-tjänstemännens förening och vari hävdas, att stiftssekreterarna böra över lag placeras i lönegraden B 30. Domkapitlet och stiftsnämnden i Luleå finner stiftssekreterartjänsten därstädes böra fortfarande bibehållas i paritet med motsvarande tjänster i Uppsala och Lund. Domkapitlet och stiftsnämnden i Visby anse, att stiftssekreteraren i Visby bör erhålla lön i samma lönegrad som i flertalet andra domkapitel. Allmänna civilförvaltningens löne-nämnd har funnit skäl åtminstone för närvarande icke föreligga för en allmän höjning av stiftssekreterarnas löneställning. Kammarkollegiet har allenast funnit sig böra tillstyrka en uppflyttning i lönegrad av stiftssekreterartjänsten i Visby. Enligt statskontorets mening kan den nya boställslagstiftningen ej åberopas såsom motiv för löne reglering för stiftssekreterarna, i varje fall ej under annan förutsättning, än att dessa befattningshavare obligatoriskt och utan särskild ersättning äro sekreterare jämväl i stiftsnämnderna. Då så icke för närvarande är fallet, har ämbetsverket avstyrkt förslaget.

För egen del vill jag till en början framhålla, att de lönevillkor, som stiftssekreterarna erhöilo genom 1928 års löne reglering, äro ett uttryck för den dåvarande uppfattningen om befattningshavarnas uppgifter, ansvar och ställning inom förvaltningen. Skäl för en i jämförelse med andra befattningshavare ändrad löneställning föreligga alltså allenast, om det kan påvisas, att förutsättningarna för löneplaceringen sedan dess undergått någon förändring. De efter år 1928 vidtagna, domkapitlet berörande, mer genomgripande reformerna — 1932 års ecklesiastika boställslagstiftning och 1936 års domkapitelsreform — hava icke inneburit någon väsentligare förskjutning av stiftssekreterarnas ställning i administrativt hänseende men väl, såsom i det föregående framhållits, lett till en betydande ökning av arbetet inom domkapitelskanslierna. Den ökade arbetsbelastningen bör enligt min mening mötas genom att domkapitelsexpeditionerna förses med tillräcklig biträdespersonal. Jag vill icke bestrida, att stiftssekreterarna såsom chefer för nämnda expeditioner genom kanslipersonalens tillväxt kunna få sitt arbete och ansvar ökade, men i likhet med lönenämnden, kammarkollegiet och statskontoret kan jag icke finna denna merbelastning vara av den beskaffenhet, att den motiverar en ändring av stiftssekreterarnas löneställning. Jag tillåter mig framhålla, att många andra statliga befattningshavare i motsvarande ställning i sitt arbete fått och oavbrutet få kännning av statsverksamhetens tilltagande omfattning och intensifiering, utan att för dem ifrågasatts ändrad lönegrads placering. Jag finner med andra ord icke tillräckliga skäl

vara förebragta att för närvarande rubba den avvägning av lönerna för stiftssekreterarna, som efter en ingående utredning och prövning vidtogs år 1928. Härav framgår, att jag icke heller kan biträda det från vissa håll framförda förslaget om hävande av den nuvarande differentieringen av stiftssekreterartjänsterna i lönehänseende och att jag för närvarande i motsats till kammarkollegiet måste ställa mig avvisande mot en isolerad förbättring av löneförmånerna för stiftssekreteraren i Visby.

I samband härmed bör emellertid behandlas den av de sakkunniga berörda frågan om *arvodena för stiftsnämndernas sekreterare*.

Enligt det föregående äger domkapitlet i stiftsnämnd utse två ledamöter, av vilka den ene skall vara juridiskt bildad och tjänstgöra såsom sekreterare hos nämnden. Som regel fungerar stiftssekreteraren såsom ledamot av och sekreterare hos stiftsnämnden. I denna egenskap åtnjuter han samma arvode som ledamot, vilken icke är ordförande och vice ordförande, d. v. s. 600 kronor i Lunds stift, 200 kronor i Visby stift och 300 kronor i övriga stift. De sakkunniga hava ifrågasatt, huruvida denna ersättning kunde sägas skäligen honorera den ökning av arbetsbördan och det extra ansvar, som följde med uppgiften, och hava därför föreslagit en höjning av berörda arvode till åtminstone samma belopp, som utgår till ordförande och vice ordförande i nämnderna, nämligen 800 kronor i Lund, 300 kronor i Visby och 500 kronor i övriga stift. De myndigheter, som yttrat sig över detta förslag, hava tillstyrkt detsamma, utom kammarkollegiet, som satt i fråga, om arvodet över huvud taget borde utgå. En reservant inom kollegiet har dock tillstyrkt en ytterligare höjning av berörda arvode med 200 kronor utöver de av de sakkunniga föreslagna beloppen.

Vad kammarkollegiets majoritet yttrat till stöd för sin mening, att arvodet bör bortfalla, synes mig riktigt endast under förutsättning, att stiftssekreterarna på grund av sin tjänsteställning bliva ledamöter av nämnderna. I så fall läser emellertid kunna göras gällande, att stiftssekreterarnas lönefråga komme i ett annat läge. Det får icke anses uteslutet, att vid sådant förhållande skäl skulle finnas föreligga för en förbättrad löneställning. Det är knappast antagligt, att ett realiserande av kollegiets uppslag skulle medföra någon besparing för det allmänna. Åtgärden skulle emellertid vålla en bundenhet i fråga om personvalet, som kunde åstadkomma olägenheter, varför den nuvarande ordningen synes vara att föredraga. Jag ger dock de sakkunniga och vederbörande myndigheter rätt uti, att det nuvarande arvodet är för snävt tillmätt, och har intet att erinra mot de sakkunnigas förslag om höjning av arvodet till att motsvara det, som tillerkännes ordförande och vice ordförande i stiftsnämnd. Kungl. Maj:t torde i anslutning till därutinnan i eckesiastika boställsordningen meddelad föreskrift bära i sinom tid besluta härav föranledd ändring i gällande bestämmelser. Mitt förslag medför en ökning av kyrkofondens utgifter med 2,300 kronor.

Vid domkapitlen i Uppsala och Lund sysselsättas nu *stiftsnotarier* i lönegraden B 21. Arbetsbelastningen vid domkapitlen göra enligt de sakkunnigas mening stiftsnotarier erforderliga vid alla domkapitlen utom Visby. Lönegradsplaceringen skulle bliva densamma som nu utom vid domkapitlen i Uppsala och Lund, där vid sidan av vanliga ordinarie eller icke-ordinarie stiftsnotarietjänster jämväl skulle finnas sådana tjänster i lönegraden B 24, vilkas innehavare skulle kallas förste stiftsnotarier. Domkapitlet i Göteborg har framhållit önskvärdheten av att även detta stift kunde erhålla en motsvarande befattningshavare men alternativt hemställt, att denne skulle placeras i lönegraden B 22. Domkapitlet i Luleå och stiftsnämnden i Strängnäs hava funnit behov därstädes föreligga av förste stiftsnotarier. Domkapitlet och stiftsnämnden i Karlstad ävensom vederbörande personalorganisation hålla före, att stiftsnotarietjänsterna i allmänhet böra placeras i lönegraden B 24. Kammarkollegiet och statskontoret, som funnit behov föreligga av stiftsnotarier, hava avstyrkt förslaget om inrättande av sådana tjänster i högre lönegrad än B 21. Lönenämnden synes luta mot samma uppfattning.

Även jag har funnit övertvägande skäl tala för den ståndpunkt, som intagits av de sistnämnda myndigheterna. Det mer omfattande arbete, som åligger domkapitlen i Uppsala och Lund, bör kompenseras genom en ökning av antalet kvalificerade tjänstemän, icke genom att vederbörande befattningshavare beredes en gynnsammare löneställning. Som skäl för en uppflyttning i lönegrad av flertalet hithörande befattningshavare har från ett par håll åberopats den de nuvarande stiftsnotarierna och amanuenserna åvilande, ej sällan permanenta föredragningskyldigheten. Att sådana ansvarsfulla uppgifter anförtros åt lägre avlönade tjänstemän är numera vid ett flertal av de centrala ämbetsverken en nästan normal företeelse, som enligt min mening utesluter tanken på att till isolerad prövning upptaga domkapitlens hithörande spörsmål. Jag tillstyrker därför allenast, att ytterligare ett antal ordinarie stiftsnotarietjänster i lönegraden B 21 och i förekommande fall icke-ordinarie sådana tjänster inrättas.

I likhet med de sakkunniga och de i ärendet hörda myndigheterna finner jag det välbetänkt, att de kamerala uppgifterna vid domkapitlen anförtros åt särskilda befattningshavare, *kansliskrivare* i lönegraden B 11, vilka som regel ersätta de vid domkapitlen nu anställda kanslibiträderna. Att — såsom en reservant inom allmänna civilförvaltningens lönenämnd ifrågasatt — hänföra dem, som skola handhava nämnda uppgifter, till lönegraden B 15 och därigenom bereda domkapitlen en mer gynnad ställning än åtskilliga centrala ämbetsverk finner jag ej motiverat. Kungl. Maj:t torde i sinom tid böra till närmare prövning upptaga den av de sakkunniga och lönenämnden berörda frågan om sättet för tillsättningen av ifrågavarande tjänster i de stift, där nu befintliga ordinarie kanslibiträdesbefattningar icke skulle komma att bibehållas.

De sakkunnigas förslag rörande de personalkategorier, som i övrigt böra vara anställda vid domkapitlen, tillstyrker jag i likhet med flertalet myndigheter. Jag vill härtill foga, att jag icke finner skäligt att nu till prövning upptaga frågan om expeditionsvakternas lönegradsplacering.

Vägande skäl hava anförts för att till särskild skyndsamt utredning hänskjuta frågan om *anställnings- och lönevillkoren för stiftsjägmästarna och de biträdande stiftsjägmästarna* samt övrig hithörande personal. Det är min avsikt att, sedan förevarande ärende angående domkapitlens personalförhållanden blivit av riksdagen prövat, för Kungl. Maj:t framlägga förslag om igångsättande av en sådan utredning genom särskilda sakkunniga.

Jag övergår härefter till att behandla den av de sakkunniga för de särskilda domkapitlen föreslagna personalorganisationen. De sakkunnigas härutinnan framlagda förslag hava biträts av kammarkollegiet och statskontoret samt i det väsentliga även av allmänna civilförvaltningens lönenämnd. Däremot hava domkapitlen och stiftsnämnderna samt vederbörande personalorganisation anført vissa detaljerinringar. För egen del föreslår jag endast i nedanberörda hänseenden ändringar i de sakkunnigas ifrågavarande förslag.

Stiftssekreterartjänsterna bibehållas enligt det föregående vid nu gällande lönegrader.

Vid domkapitlet i *Uppsala* bibehålles den nuvarande stiftsnotariatjänsten i lönegraden B 21. Den av de sakkunniga föreslagna tjänsten i lönegraden B 24 inrättas icke.

I likhet med lönenämnden håller jag före, att den av de sakkunniga ifrågasatta normalorganisationen av domkapitlen bör i möjligaste mån redan från början följas vid upprättandet av personalstaterna för de särskilda domkapitlen. På grund härav bör även vid domkapitlet i *Skara* inrättas en kansliskrivarbefattning på ordinarie stat i lönegraden B 11 och i stället den av de sakkunniga föreslagna, av hänsyn till en nu vid stiftsnämnden anställd tjänsteman betingade extra ordinarie kontoristbefattningen i 15:e lönegraden utgå. Nyssnämnde tjänsteman bör, därest han erhåller kansliskrivarbefattningen, i enlighet med lönenämndens förslag beredas en lönefyllnad, svarande mot den löneminskning han därigenom skulle få vidkännas. Lönefyllnaden, å vilken dyrtidstillägg bör utgå, synes böra givas formen av ett personligt lönetillägg, motsvarande skillnaden mellan befattningshavarens nuvarande lön, 4,200 kronor, och lönen för en ordinarie befattningshavare i lägsta löneklassen av lönegraden B 11 å C-ort, d. v. s. (4,200 — 2,982 =) i runt tal 1,200 kronor. Anslag till den av de sakkunniga föreslagna extra ordinarie kanslibiträdestjänsten i 7:e lönegraden bör stå till förfogande, endast om ifrågavarande befattningshavare erhåller kansliskrivartjänsten och så länge han kvarstår å densamma men därefter indragas, i vilket hänseende Kungl. Maj:t torde böra meddela erforderliga bestämmelser. Under denna tid torde det icke vara erforderligt

att, såsom stiftsnämnden i Skara ifrågasatt, anvisa särskilda medel till extra befattningshavare, renskrivning m. m.

Vid domkapitlet i *Lund* böra finnas 2 stiftsnotarietjänster i lönegrad B 21 i stället för av de sakkunniga förordade 1 tjänst i lönegraden B 24 och 1 tjänst i lönegraden B 21.

Domkapitlet i *Karlstad* torde liksom flertalet övriga jämnstora domkapitel böra beredas anslagsmedel till extra befattningshavare, renskrivning m. m. Visserligen synes domkapitlet i de till de sakkunniga lämnade uppgifterna ej hava äskat sådant anslag. Domkapitlet har emellertid i sitt yttrande över de sakkunnigas förslag upptagit frågan och hemställt om ett anslag av 1,800 kronor för ändamålet. Detta förslag finner jag mig kunna biträda.

I likhet med lönenämnden vill jag betona, att den extra ordinarie kansli-biträdestjänst, som på grund av särskilda skäl bör inrättas vid domkapitels-expeditionen i *Härnösand* i stället för en extra ordinarie kontorsbiträdestjänst, bör vid inträdande ledighet å tjänsten ombildas till en extra ordinarie kontorsbiträdestjänst. Kungl. Maj:t torde böra meddela härav be-tingade föreskrifter.

I övrigt har jag intet att erinra mot de sakkunnigas förslag till personalorganisation vid de särskilda domkapitlen.

Enligt mitt förslag skulle alltså vid domkapitlen finnas ordinarie befattningshavare på sätt nedan angives (inom parentes ha angivits ökningar, respektive minskningar i jämförelse med den nuvarande personalförteckningen):

Ordinarie tjänstemän.

	Stiftssekreterare			Stiftsnotarie	Kansli-skrivare	Kansli-biträde	Expeditions-vakt
	Lönegrad			Lönegrad	Lönegrad	Lönegrad	Lönegrad
	B 28	B 27	B 24	B 21	B 11	B 7	B 5
Uppsala	1	—	—	1	1 (+1)	1	1
Linköping	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—	1
Skara	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—	1
Strängnäs	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—	1 (+1)
Västerås	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—	1
Växjö	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—(-1)	1
Lund	1	—	—	2 (+1)	1 (+1)	1	1
Göteborg	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—(-1)	1
Karlstad	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—(-1)	1
Härnösand	—	1	—	1 (+1)	1 (+1)	—(-1)	1
Luleå	1	—	—	1 (+1)	1 (+1)	—(-1)	1
Visby	—	—	1	—	—	—	1 (+1)

Vidare skulle vid domkapitlen — utöver den icke-ordinarie sekreteraren vid Stockholms domkapitel, i vilkens arvode och övriga löneförmåner icke ifrågasättes någon ändring — finnas anställda följande extra ordinarie befattningshavare:

Extra ordinarie tjänstemän.

	Stifts- notarie	Amanuenser		Kansli- biträde	Kontors- biträde
	Lönegrad	Lönegrad		Lönegrad	Lönegrad
	20	18	16	7	4
Uppsala	1	—	1	—	2
Linköping	—	—	1	—	1
Skara	—	—	—	1	1
Strängnäs	—	—	—	—	1
Västerås	—	—	—	—	1
Växjö	—	—	1	—	1
Lund	1	1	1	—	2
Göteborg	—	—	1	—	1
Karlstad	—	—	1	—	1
Härnösand	—	—	1	1	—
Luleå	—	—	1	—	1
Visby	—	1	—	—	1

I enlighet med de sakkunnigas förslag böra härutöver för en tid av 5 månader av budgetåret 1937/1938 beräknas anslagsmedel till avlöning åt en efter omorganisationen övertalig amanuens i 18:e lönegraden vid domkapitlet i Strängnäs, som inträder i pensionsåldern i november 1937.

Vidare skulle till extra befattningshavare, renskrivning m. m. utgå de ovannämnda av de sakkunniga och mig förordade beloppen samt dessutom oförändrat anslag, 3,700 kronor, till motsvarande ändamål vid Stockholms domkapitel, alltså till domkapitlet i

Uppsala	kronor	1,200
Linköping	»	1,800
Skara	»	—
Strängnäs	»	1,000
Västerås	»	1,800
Växjö	»	1,000
Lund	»	1,800
Göteborg	»	1,800
Karlstad	»	1,800
Härnösand	»	1,000
Luleå	»	1,800
Visby	»	—
Stockholm	»	3,700

Summa kronor 18,700

Härjämte skulle utgå personligt lönetillägg å 1,200 kronor till nuvarande bokhållaren vid domkapitlet i Skara under förutsättning att han erhåller kansliskrivartjänsten vid domkapitlet i fråga.

Vad beträffar beräkningen av domkapitlens avlöningsanslag för nästa budgetår, må följande anföras.

Anslagsposten till *avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat*, nu förslagsvis 180,750 kronor, bör beräknas till summan av de med vederbörliga tjänste- och familjepensionsavdrag minskade lönerna i högsta förekommande löneklass för de ordinarie tjänstemän, som enligt det ovanstående böra vara anställda vid domkapitlet, d. v. s. till i avrundat tal 272,000 kronor, innebärande en anslagshöjning med *91,250 kronor*.

Ur den under anslagsposten till *arvoden och särskilda ersättningar, bestämde av Kungl. Maj:t*, uppförda delposten a. *Grundbelopp*, nu 26,900 kronor, bestridas enligt det föregående bland annat arvoden och ersättningar till vissa domkapitelsledamöter samt ersättningar åt sakkunniga, tillhoppa (15,200 + 1,000 + 750 =) 16,950 kronor. Eftersom domkapitelsreformen trädde i kraft först den 1 januari 1937, motsvarar sistnämnda belopp endast kostnaderna för halvt budgetår (jfr riksdagens skrivelse nr 349/1936). Posten bör alltså för nästa budgetår höjas med 16,950 kronor. Vidare bör under posten beräknas ovannämnda personliga lönetillägg å 1,200 kronor till en befattningshavare vid domkapitlet i Skara. Å andra sidan bör posten minskas med det arvode å 4,200 kronor, som utgår till extra biträdet vid domkapitlet i Lund F. Malmström, vilken pensioneras under budgetåret 1936/1937. Delposten bör alltså höjas med (16,950 + 1,200 - 4,200 =) *13,950 kronor* till 40,850 kronor.

I detta sammanhang må i avseende å det under posten beräknade anslagsbeloppet till ersättning åt sakkunniga erinras, att Kungl. Maj:t den 18 december 1936 föreskrevit, att sådan ersättning må utgå i den mån för ändamålet tillgängliga anslagsmedel därtill förslå och att ersättning skall bestämmas av Kungl. Maj:t på framställning av vederbörande domkapitel. Det kan övervägas, huruvida icke domkapitlet själva borde äga bestämma här ifrågavarande ersättningar. 1934 års domkapitelssakkunniga tänkte sig denna anordning i sitt öfvermålda betänkande med förslag till lag om domkapitel. I så fall borde emellertid anslagsmedlen överföras till delposten till grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal. Då emellertid Kungl. Maj:t i så fall lärer böra av anslagsmedlen ställa vissa särskilda belopp till domkapitlets förfogande och en sådan fördelning, med hänsyn till att varje erfarenhet ännu saknas angående anslagsbehovet för de olika domkapitlet, är mycket svår att för närvarande genomföra, anser jag mig tills vidare icke böra ifrågasätta någon ändring i nyssberörda av Kungl. Maj:t i ämnet meddelade bestämmelser.

I anslutning till statskontorets förslag bör den under anslagsposten till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, uppförda

delposten å 540 kronor till *arvodesförhöjning till sekreteraren vid Stockholms domkapitel* höjas med 540 kronor till förslagsvis 1,080 kronor och den under samma anslagspost uppförda delposten å 760 kronor till *vikariatsersättningar m. m.* sänkas med 160 kronor till förslagsvis 600 kronor.

Delposten till *grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal*, nu 71,850 kronor, bör bestämmas till summan av *dels* de med vederbörliga tjänste- och familjepensionsavdrag minskade grundlönerna för de extra ordinarie tjänstemän, som enligt sammanställningen här ovan böra finnas anställda vid domkapitlet, d. v. s. enligt mina beräkningar i runt tal 73,000 kronor, *dels* den på en övertalig amanuens vid domkapitlet i Strängnäs belöpande, på samma sätt beräknade avlöningen för fem månader, omkring 1,600 kronor, *dels ock* ovannämnda belopp av 18,700 kronor till extra befattningshavare, renskrivning m. m. Delposten bör alltså uppföras med 93,300 kronor, innebärande en anslagshöjning med 21,450 kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela föreskrifter beträffande fördelningen av posten.

Delposten å förslagsvis 12,000 kronor till *avlöningsförhöjningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal* torde i enlighet med de sakkunnigas förslag kunna minskas med 6,000 kronor till 6,000 kronor.

Anslagsposten å förslagsvis 600 kronor till *särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän* torde med hänsyn till ändringarna i personalorganisationen vid domkapitlet i Luleå, vars befattningshavare i regel åtnjuta ur förevarande post utgående provisoriskt dyrortstillägg, böra höjas med 600 kronor. I anslutning till vad chefen för finansdepartementet enligt årets statsverksproposition under avdelningen För flera huvudtitlar gemensamma frågor anfört rörande kompensation åt vissa befattningshavare för minskning av den behållna inkomsten vid familjepensioneringens genomförande, bör anslagsposten vidare höjas med ett belopp, motsvarande minskningen med hänsyn till familjepensionsavdragen av ovanberörda delpost till grundavlöningar m. m., eller med i runt tal 3,400 kronor. Anslagsposten bör alltså höjas med 4,000 kronor eller, för avrundning av avlöningsstatens slutsumma med 4,070 kronor till 4,670 kronor.

Anslagsökningen skulle alltså utgöra sammanlagt $(91,250 + 13,950 + 540 - 160 + 21,450 - 6,000 + 4,070 =)$ 125,100 kronor och summan av avlöningsstatens utgifter sålunda $(293,400 + 125,100 =)$ 418,500 kronor.

Såsom särskilda uppbringningsmedel bör emellertid under avlöningsstaten uppföras bidrag från kyrkofonden, motsvarande 50 procent av summan av anslagsposten till tjänstemän å ordinarie stat (272,000 kronor), den med det på Stockholms domkapitel belöpande beloppet å 3,700 kronor minskade anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal $(93,300 + 6,000 - 3,700 = 95,600)$ kronor och anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän (4,670 kronor). Nämnade summa utgör 372,270 kronor. Bidraget från kyrkofonden bör alltså bestämmas till i runt tal 186,000 kronor.

Avlöningsstatens slutsumma skulle således utgöra (418,500 — 186,000 =) 232,500 kronor, innebärande en anslagsminskning med 60,900 kronor.

Anslag till omkostnader.

Nuvarande förhållanden. Till Domkapitlen: Omkostnader har för innevarande budgetår anvisats ett förslagsanslag av 57,300 kronor, som disponeras jämligt följande omkostnadsstat:

Omkostnadsstat.

Utgifter:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 18,000
2. <i>Expenser, förslagsvis</i>	» 34,480
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 5,900
	<hr/>
	Summa kronor 58,380.

Särskilda uppbördsmedel:

Hyror för vaktmästarbostäder vid domkapitlen i Linköping, Västerås och Luleå	kronor 1,080
	<hr/>
	Nettoutgift kronor 57,300.

Ur anslagsposten till reseersättningar utgå 2,000 kronor till reseersättningar åt stiftssekreterare, som efter av domkapitlen särskilt för varje fall fattade beslut antingen biträda biskoparna vid visitationer eller andra förrättningar i orterna eller erhållit förordnanden såsom konsistorieombud, förslagsvis 15,000 kronor till reseersättningar åt domkapitelsledamöter och förslagsvis 1,000 kronor till reseersättningar åt särskilda av domkapitlen förordnade utredningsmän.

Sistnämnda båda belopp äro föranledda av den av 1936 års riksdag och kyrkomöte beslutade domkapitelsreformen. I propositionen nr 241/1936 beräknades för nämnda båda ändamål årligen bli erforderliga 30,000 kronor, respektive 2,000 kronor. Riksdagen fann enligt skrivelse nr 349/1936 dessa belopp höga men ansåg sig kunna godtaga beräkningarna, eftersom närmare erfarenhet ännu icke kunnat vinnas. Då domkapitelsreformen trädde i kraft först den 1 januari 1937, anvisades för löpande budgetår endast hälften av de sistangivna beloppen, alltså 15,000 kronor, respektive 1,000 kronor.

Anslagsposten till *expenser* fördelas med förslagsvis 5,875 kronor på bränsle, lyse och vatten samt med 28,600 kronor på övriga *expenser*.

Till bestridande av löpande *expensutgifter* för stiftsnämnderna hava under de senaste budgetåren ur kyrkofonden anvisats belopp, som framgå av det föregående, för budgetåret 1936/1937 22,825 kronor.

1934 års domkapitelssakkunniga. I sitt ovannämnda den 13 oktober 1936 dagtecknade betänkande hava 1934 års domkapitelssakkunniga anfört följande:

För expensutgifter åt stiftsjägmästarna räknades vid riksdagsbehandlingen år 1932 med en kostnad för kyrkofonden av 12,000 kronor eller i genomsnitt 1,000 kronor för varje stift. För stiftsnämndernas verksamhet i övrigt avsågs synbarligen, att till domkapitlens förfogande stående expensmedel skulle kunna anlitas och även förslå. Såsom tidigare framhållits, hade emellertid detta icke visat sig vara fallet, utan hade särskilda medel för ändamålet måst anvisas från kyrkofonden. Härvid hade skillnad icke gjorts mellan expensmedel för jägmästarnas behov och behoven i övrigt. Däremot hade uppdelning skett å engångskostnader, hyror för lokaler åt vissa stiftsjägmästare och övriga expensutgifter.

Samma skäl som föranlett de sakkunniga att i det av dem framlagda förslaget sammanföra all för domkapitlens och stiftsnämndernas verksamhet erforderlig personal å en gemensam stat för domkapitlens expeditioner torde tala för att expeditionernas expensmedelsbehov tillgodosågs å omkostnadsstaten för domkapitlet för att disponeras av domkapitlet i samråd med stiftsnämnderna. Ehuru stiftsjägmästarna formellt icke tillhörde domkapitelsexpeditionerna, syntes denna stat, i betraktande av den ställning dessa tjänstemän faktiskt intoge till desamma, böra innefatta erforderliga medel för expensutgifter även för nämnda befattningshavare.

Däremot syntes anledning saknas att i anslaget inräkna kostnader för särskild lokal för stiftsjägmästarna. I den mån dylika kostnader även för framtiden skulle förekomma, torde desamma utan olägenhet kunna bestridas i samma ordning som hittills.

I likhet med vad som föreslagits ifråga om avlöningsmedlen torde kyrkofonden tills vidare böra bidraga med hälften av beräknade expenskostnader.

Fördelningen under budgetåret 1936/1937 av de för domkapitlet och stiftsnämnderna ur förevarande omkostnadsanslag respektive ur kyrkofonden anvisade anslagsmedlen till expenser framginge av nedanstående sammanställning:

	Domkapitlet		Stifts-	Summa övriga expenser
	Bränsle, lyse och vatten, förslagsvis	Övriga expenser	Övriga expenser	
Uppsala	225	3,200	2,700	5,900
Linköping	475	1,625	1,500	3,125
Skara	725	1,275	2,000	3,275
Strängnäs	200	1,800	1,600	3,400
Västerås	125	2,075	1,600	3,675
Vaxjö	450	2,850	2,200	5,050
Lund	150	2,150	3,600	5,750
Göteborg	150	2,050	2,000	4,050
Karlstad	900	2,050	2,000	4,050
Härnösand	700	2,400	1,500	3,900
Luleå	1,500	3,400	900	4,300
Visby	125	1,975	1,225	3,200
Summa	5,725	26,850	22,825	49,675

De sakkunnigas förslag skulle — tillämpat på förhållandena under detta budgetår — innebära, att under berörda anslag å åttonde huvudtiteln anvisades en anslagspost till expenser å förslagsvis 29,600 kronor samt att i omkostnadsstaten inräknades uppbördsmedel från kyrkofonden med 27,700 kronor.

Om till de i sammanställningen angivna siffrorna lades de till numera Stockholms domkapitel utgående omkostnadsanslagen — förslagsvis 150 kronor till bränsle, lyse och vatten samt 1,750 kronor till övriga expenser — skulle omkostnadsstaten för budgetåret 1937/1938 te sig på följande sätt:

Utgifter:

1. Reseersättningar förslagsvis (jfr riksdagens skrivelse nr 349/1936)	kronor 34,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 57,300
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 5,900
	<hr/>
	Summa kronor 97,200.

Särskilda uppbördsmedel:

Hyror för vaktmästarbostäder vid domkapitlen i Linköping, Västerås och Luleå.	kronor 1,080
Bidrag från kyrkofonden till expenser vid domkapitlen	» 27,700 kronor 28,780
	<hr/>
	Nettoutgift kronor 68,420.

Yttranden över de sakkunnigas förslag. *Domkapitlen och stiftsnämnderna* ävensom de *övriga myndigheter*, som yttrat sig över de sakkunnigas nyssberörda förslag, hava tillstyrkt detsamma.

Statskontoret har dock anfört följande:

Till expensutgifter hade de sakkunniga utgått ifrån att medel skulle ställas till förfogande med samma belopp som anvisats för innevarande budgetår, d. v. s. å riksstaten anvisade anslagsmedel jämte vad som anvisats från kyrkofonden för övriga expenser hos stiftsnämnderna. Häremot torde i och för sig intet vara att erinra. Statskontoret ville emellertid framhålla, att det för den fördelning av de anvisade medlen å de skilda domkapitlen, som sedermera ankomme på Kungl. Maj:t att verkställa, syntes önskvärt, att en närmare undersökning komme till stånd i fråga om myndigheternas disposition av berörda medel. Såvitt av den i betänkandet intagna sammanställningen framginge, syntes nämligen de beviljade expensmedlen icke stå i rätt förhållande till domkapitlens storleksordning. I berörda syfte torde domkapitel och stiftsnämnder lämpligen böra anmodas att inkomma med specificerade redogörelser för sina expensutgifter under de tre senast förflutna budgetåren. Motsvarande uppgifter torde även böra inhämtas beträffande anslagsposten till publikationstryck.

Domkapitlens anslagsäskanden för budgetåret 1937/1938. I sina äskanden om anslag för nämnda budgetår, vilka som nämnts ingivits, innan de sakkunniga avlämnade omförmälda förslag, hava *domkapitlen* och dåvarande *Stockholms stads konsistorium* äskat i stort sett oförändrade anslag till omkostnader. I ett par fall hava emellertid smärre jämkningar ifrågasatts. Domkapitlen i Strängnäs och Visby hava begärt med 400 kronor, respektive 25 kronor ökade medel till bränsle, lyse och vatten. Domkapitlen i Skara och Härnösand hava äskat en höjning av anslagsmedlen till övriga expenser med 200 kronor, respektive 100 kronor. Å andra sidan har domkapitlet i Visby föreslagit en minskning av nyssnämnda anslagsmedel med 25 kronor. Vidare hava domkapitlen i Strängnäs och Härnösand hemställt om med respektive 100 kronor ökade anslag till publikationstryck. Anslagsposten till expenser skulle alltså höjas med netto 700 kronor och anslagsposten till publikationstryck med 200 kronor.

Statskontoret har i utlåtande den 7 januari 1937 över ifrågavarande äskanden erinrat om sitt ovanberörda uttalande rörande önskvärdheten av en närmare undersökning om domkapitlens och stiftsnämndernas disposition av anslagsmedlen till expenser och publikationstryck.

Därest så skulle bliva fallet, syntes det statskontoret, som om tillräckliga skäl knappast skulle föreligga för att vidtaga någon omräkning av omkostnadsanslaget på grund av de relativt obetydliga förändringar i fråga om hittills anvisade belopp, varom vissa domkapitel nu hemställt. Ämbetsverket föreställde sig, att efter en närmare undersökning i berörda avseende det icke skulle visa sig omöjligt att inom ramen av hittills tillgängliga medel tillgodose skäligen anspråk från samtliga domkapitel. I övrigt finge uppmärksammas, att nu ifrågavarande anslag endast vore förslagsvis beräknade.

De sakkunniga hava som nämnts föreslagit, att under omkostnadsstaten för domkapitlen skulle beräknas jämväl medel till bestridande av de på stiftsnämnderna och stiftsjägmästarna belöpande expensutgifterna, i den mån dessa utgifter icke avse kostnader för anskaffande av lokaler för stiftsjägmästarna, samt att kyrkofonden skulle bidra med hälften av de beräknade sammanlagda expenskostnaderna. Detta förslag, som tillstyrkts av samtliga de myndigheter, som yttrat sig över detsamma, och som ansluter sig till vad i det föregående föreslagits beträffande gäldandet av avlöningskostnader, vill jag biträda.

Vad omkostnadsstaten beträffar, bör anslagsposten till *reseersättningar* höjas i anledning av den nyligen genomförda domkapitelsreformen. I brist på närmare erfarenhet torde det icke vara rådligt att nu räkna med någon ändring i fråga om det tidigare för ändamålet för helt budgetår beräknade anslagsbehovet. Anslagsposten bör alltså höjas med 16,000 kronor till 34,000 kronor. Jag vill emellertid erinra om att Kungl. Maj:t den 18 december 1936 anbefallt domkapitlen att till Kungl. Maj:t inkomma med utredning

Departement-
schefen.

och förslag rörande huru stort belopp, som för budgetåret 1937/1938 högst må erfordras för de särskilda ändamål, för vilka ifrågavarande anslagspost är avsedd. Min tanke är, att Kungl. Maj:t med ledning av dessa uppgifter kan för nästa budgetår fördela anslagsposten mellan de särskilda domkapitlen och tillika föreskriva, att de sålunda fördelade beloppen ej må utan Kungl. Maj:ts medgivande överskridas.

I likhet med statskontoret håller jag före, att det av de sakkunniga för *expenser* beräknade beloppet av förslagsvis 57,300 kronor bör vara för nästa budgetår tillräckligt. I sinom tid torde från domkapitlen och stiftsnämnderna böra infordras de av statskontoret ifrågasatta uppgifterna beträffande dispositionen under de senaste budgetåren av medel till *expenser* och till publikationstryck.

Anslagsposten till *publikationstryck* torde böra uppföras med oförändrat belopp, 5,900 kronor.

De sakkunnigas beräkningar av de *särskilda uppbördsmedlen* lämnar jag utan erinran.

Enligt min mening lärers alltså för domkapitlen kunna för nästa budgetår i huvudsak gälla den av de sakkunniga föreslagna omkostnadsstaten, i vilket hänseende Kungl. Maj:t torde få i sinom tid meddela erforderliga föreskrifter.

För ändamålet torde böra anvisas ett anslag av i runt tal 68,400 kronor, motsvarande en anslagshöjning av 11,100 kronor.

Hemställen.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning för domkapitlen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1937/1938:

Personalförteckning.

Ordinarie tjänstemän:

Domkapitel:	Stiftssekreterare			Stiftsnotarie	Kansli-skrivare	Kansli-biträde	Expeditions-vakt
	Lönegrad			Löne-grad	Löne-grad	Löne-grad	Löne-grad
	B 28	B 27	B 24	B 21	B 11	B 7	B 5
Uppsala . . .	1	—	—	1	1	1	1
Linköping . .	—	1	—	1	1	—	1
Skara	—	1	—	1	1	—	1
Strängnäs . .	—	1	—	1	1	—	1
Vasterås . .	—	1	—	1	1	—	1
Växjö	—	1	—	1	1	—	1
Lund	1	—	—	2	1	1	1
Göteborg . .	—	1	—	1	1	—	1
Karlstad . .	—	1	—	1	1	—	1
Härnösand . .	—	1	—	1	1	—	1
Luleå	1	—	—	1	1	—	1
Visby	—	—	1	—	—	—	1

dels godkänna följande avlöningsstat för domkapitlen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1937/1938:

Avlöningsstat.

Utgifter:

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, *förlagsvis* kronor 272,000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:
 - a. Grundbelopp kronor 40,850

Anm.: Arvodet till sekreteraren vid Stockholms domkapitel utgör 5,700 kro

Kungl. Maj:ts proposition Nr 97.

nor samt kan efter 3 år höjas med 360 kronor, efter 6 år med ytterligare 360 kronor och efter 9 år med än ytterligare 360 kronor.

b. Arvodesförhöjning till sekreteraren vid Stockholms domkapitel, <i>förslagsvis</i>	kronor	1,080	
c. Vikariatsersättningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	600	kronor 42,530
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a. Grundavlöningar m. m.	kronor	93,300	
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	6,000	» 99,300
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	»		4,670
			<u>Summa kronor 418,500</u>

Särskilda uppbördsmedel:

Bidrag från kyrkofonden	kronor	186,000
		<u>Nettoutgift kronor 232,500;</u>

dels till Domkapitlen: Avlöningar för budgetåret 1937/1938 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 232,500;
dels ock till Domkapitlen: Omkostnader för budgetåret 1937/1938 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 68,400.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Vid protokollet:
E. Hedenlund.